

▶ ЧАМЪБАСТИ НУҲМОҶА

Комёбиҳоро бояд афзун кард

(Аввалин дар саҳ.1)

Дар давраи ҳисоботи дар ҷумҳурӣ 22 муассисаи томактабӣ (Душанбе 7, Суғд 7, Хатлон 6 ва НТҚ 2 муассиса) таъсис дода шуд.

Айни ҳол дар ҷумҳурӣ 718 муассисаи томактабӣ (Суғд-285, Хатлон-165, Душанбе-157, НТҚ-85 ва ВМКБ-26) фаъолият менамояд, ки нисбат ба ҳамин давраи соли 2021 (696) 22 муассиса бештар мебошад.

Дар баробари ин, дар ҷумҳурӣ 1810 маркази инкишофи кӯдак (Душанбе-17, НТҚ-277, ВМКБ-284, Суғд-382, Хатлон-850) фаъолият менамояд, ки ин нишондиҳанда нисбат ба соли 2021 (1764) 46 адад зиёд мебошад. Дар миқёси ҷумҳурӣ 70 маркази хусусии инкишофи кӯдак ҳамчун шакли дигари фароғии кӯдакони синни томактабӣ бо ҷалби 1562 кӯдак амал мекунад.

Дар доираи иҷрои Барномаи давлатии рушди таҳсилоти томактабӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2020-2025 940 кати хоб, 470 ҷуфт мизу курсии кӯдакони, 470 ҷевон барои либоси кӯдакони, 188 ҷевон барои бозича, 94 мизу курсӣ барои мураббӣи харидорӣ ва дастраси муассисаҳо гардонида шуд.

Дар давраи ҳисоботи Барномаи рушди муассисаҳои томактабӣ ва таҳсилоти умумии хусусӣ барои солҳои 2022-2027 таҳия карда шуд, ки пас аз мувофиқа бо мақомотҳои дахлдор бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон тасдиқ гардид.

Дар соли таҳсили 2021-2022 теъдоди муассисаҳои таҳсилоти умумӣ 3940 адад буда, шумораи омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти умумии ҷумҳурӣ 128827 нафар (80170 зан), аз ҷумла дар ВМКБ 5 572 нафар (3 458 зан), вилояти Хатлон 46227 нафар (26004 зан), вилояти Суғд 39515 (26520 зан) нафар, шаҳри Душанбе 11213 (8716 зан) нафар ва шаҳру ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ 26 300 (15472 зан) нафарро ташкил дод.

Соли раван, барои зинаҳои 2-юм ва 3-юми таҳсилот 24 олимпиадаи ҷумҳуриявии фанӣ, аз ҷумла, 13 олимпиада аз фанҳои табиӣ-риёзӣ ва 11 олимпиада аз фанҳои ҷамъиятӣ-гуманитарӣ гузаронида шуд. Дар даври ҷумҳуриявии олимпиадаҳо 6530 нафар хонанда иштирок намуд, ки ин нисбат ба соли гузашта 2287 нафар зиёд мебошад.

Соли 2022 5745 нафар хонандаи муассисаҳои таҳсилоти умумии ҷумҳурӣ дар 27 олимпиадаи фанӣ бонуфузи сатҳи ҷаҳонӣ ва байналмилалӣ иштирок намуда, сазовори 1585 медал (259 медали тилло, 593 медали нуқра ва 733 медали биринҷӣ) гардида, ки нисбат ба соли 2021 938 ҷойи ифтихорӣ зиёд мебошад.

Дар мавсими тобистони соли 2022 дар ҷумҳурӣ 3217 истироҳатгоҳ, аз ҷумла 33 истироҳатгоҳи берунашарҳӣ, 1478 истиро-

ҳатгоҳи наздимақтабӣ, 387 истироҳатгоҳи меҳнатӣ, 968 истироҳатгоҳи таълимӣ, 246 истироҳатгоҳи варзишӣ-бехдоштӣ, 10 истироҳатгоҳи наздиинтернатӣ ва 103 истироҳатгоҳи томактабӣ фаъолият намуда, 259242 нафар кӯдакони наврасон ба истироҳат ҷалб карда шуданд.

Дар ҷумҳурӣ 62 муассисаи таҳсилоти ибтидоии касбӣ ва 83 муассисаи таҳсилоти миёнаи касбӣ фаъолият менамояд, ки соли таҳсили 2021-2022 дар муассисаҳои таҳсилоти ибтидоии касбӣ аз 9925 нафар хатмкунанда 8296 нафар (83,6%) ва дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӣ аз 26695 нафар 26335 нафар (98,6%) муассисаҳои таълимӣ хатм намуданд.

Дар давраи ҳисоботи озмуни довталабони квотаи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар 62 шаҳру ноҳияи кишвар баргузор

мебошанд. Вале шумораи олимони ҷавони то 35-солаи дорони дараҷа ва унвони илмӣ қонёкунанда набуда, ҳамагӣ 286 нафар – 8,3% (аз ин 56 нафар занон – 1,6%)ро ташкил медиҳад.

Дар нух моҳи соли 2022 тавассути 63 шурои диссертатсионӣ 275 диссертатсия ба Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ворид шуд, ки аз он 224 диссертатсия тасдиқ гардидааст.

Дар ҷумҳурӣ айни ҳол 18 шурои диссертатсионии Комиссияи олии аттестатсионии Федератсияи Россия фаъолият менамояд, ки дар ин шуроҳо 16 нафар рисолаи докторӣ ва 66 нафар рисолаи номзадӣ ҳимоя карданд.

Ҳамасола ҷиҳати бо



гардид.

Яке аз масъалаи муҳим барои муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ ин қабули довталабон ба муассисаи таълимӣ дар соли таҳсили 2022-2023 ба шумор меравад. Дар зинаи таҳсилоти олии касбӣ барои соли таҳсили 2022-2023 тибқи нақшаи қабул ба 39 муассисаи таҳсилоти олии касбии ҷумҳурӣ 66 ҳазору 668 ҷойи ҷудо гардидааст. Айни замон, дар натиҷаи тадбирҳои андешидашуда ба муассисаҳои таҳсилоти олии касбии кишвар, дар маҷмуъ, 41 367 нафар донишҷӯ қабул гардид, ки 62 фоизи нақшаи қабулро ташкил медиҳад.

Дар давраи ҳисоботи озмуни Ҷоидаи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои олимони ва омӯзгорони фанҳои табиатшиносӣ, дақиқ ва риёзӣ ҷамъбаст гардида, аз ҷониби Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, мухтарам Эмомалӣ Раҳмон 15 нафар ғолиби озмун ба ҷоидаҳои сарфароз гардонида шуданд.

Дар ҳамаи давраи дар ҷумҳурӣ 3435 нафар кадрҳои илмӣ фаъолият намуданд, ки аз онҳо 706 нафар доктори илм – 21% (аз ин 127 нафар занон – 3,7%) ва 2729 нафар номзоди илм – 79% (аз ин 957 нафар занон – 28%)

омӯзгорони соҳибхитос таъмин намудани муассисаҳои таҳсилоти умумӣ аз ҷониби сарраёсат, раёсатҳо ва шӯъбаҳои бахшҳои маорифи шаҳру ноҳияҳои ҷумҳурӣ ба вазорат дархост пешниҳод мегардад. Эҳтиётот ба кадрҳои омӯзгорӣ дар муассисаҳои таҳсилоти умумӣ барои соли таҳсили 2022-2023 ба 3406 нафар пешниҳод гардида буд.

Бо мақсади таъмини муассисаҳои таълимии шаҳру ноҳияҳои ҷумҳурӣ бо омӯзгорони ҷавон фармоиши вазири маориф ва илм ба тасвиб расид. Тибқи маълумоти омории пешниҳоднамудаи муассисаҳои таҳсилоти миёна ва олии касбӣ соли 2022 муассисаҳои таҳсилоти миёна ва олии касбиро бо равиҳои омӯзгорӣ гурӯҳҳои бучавӣ 7153 (миёнаи касбӣ 1830, олии касбӣ 5323) нафар хатм намуданд.

Вобаста ба эҳтиётоти кадрӣ тақсмоти мутахассисони ҷавон гузаронида шуд, ки ба муассисаҳои таълимии шаҳру ноҳияҳои ҷумҳурӣ 4347 нафар хатмкунандаи равиҳои омӯзгорӣ 3142 нафар бо маълумоти таҳсилоти олии касбӣ ва 1205 нафар бо маълумоти миёнаи касбӣ бо роҳати вазорат сафарбар карда шуданд.



Дар натиҷаи андешидани чораҳои саривактӣ айни замон норасони кадрҳои омӯзгорӣ аз 3406 нафар ба ҳолати 30.09.2022 ба 351 нафар расонида шуд.

Яке аз падидаҳои дурашсон дар самти робитаҳои байналмилалӣ ифтиҳои панҷ мактаби русӣ бо иштироки сарони ду кишвар: Эмомалӣ Раҳмон-Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Владимир Путин-Президенти Федератсияи Россия мебошад.

Дар ин давра ҷаласаҳои комиссияҳои байниҳукумати Тоҷикистон бо кишварҳои Арабистони Саудӣ, Озарбойҷон, Россия, Беларус, Ҷумҳурии Мардуми Чин, Кувейт гузаронида шуданд. Ҳамзамон, вобаста ба иҷрои муқаррароти протоколҳои байниҳукумати Тоҷикистон бо кишварҳои Россия, Қазоқистон, Украина, Беларус, Туркия, Япония, Корея, Ўзбекистон, Венгрия Покистон, Эрон, Австрия Туркменистон, Ҳиндустон як қатор чораҳои амалӣ андешида шуд.

Рушди устувори соҳаи маориф ва самаранокии ислоҳоте, ки дар соҳаи маориф гузаронида шуда истодааст, аз афзоиши маблағгузори он вобастагӣ дорад. Соли 2022 барои соҳаи маориф 6 млрд. 304 млн. 25 ҳазор сомонӣ ҷудо карда шудааст, ки нисбат ба соли 2021 11,3% зиёд мебошад.

Дар ин давра, аз ҳисоби ҳамаи сарчашмаҳои маблағгузори 151 бинои муассисаи таҳсилоти умумӣ ва бинои иловагӣ дар назди муассисаҳои таҳсилоти умумӣ барои 35031 ҷойи нишаст дар як баст сохта ба истифода дода шуд. Ҳамзамон, ба маблағи 21 млн. 200 ҳазор сомонӣ корҳои сохтмонӣ ба анҷом расонида шуд, ки нисбати нақшаи нухмоҳа 98,14% ва нисбат ба нақшаи солана 70,6%-ро ташкил медиҳад.

Дар идомаи маърузаи ҳисоботи вазири маориф ва илм Р.Саидзода фаъолияти вазорат ва зерсохторҳои дар самти аудит ва санҷишҳои аудитӣ, таъминоти ҳуқуқӣ ва фаъолияти ҳуқуқҷодкунӣ, маркетинг, амвол ва хариди давлатӣ ва омодагии муассисаҳои таълимӣ ба фасли зимистон, Академияи таҳсилоти Тоҷикистон, Пажуҳишгоҳи рушди маориф ба

номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон, Донишкадаи ҷумҳуриявии тақмили ихтисос ва бозомӯзии кормандони соҳаи маориф, Маркази ҷумҳуриявии таълимӣ методӣ, Маркази ҷумҳуриявии технологияи информатсионӣ ва коммуникатсия, Маркази таҳия, нашр ва муомилоти китобҳои дарсӣ, илмию методӣ ва Маркази матбуотро мавриди таҳлилу баррасии ҳамаҷониба қарор дод. Дар охир таъкид дошт, ки гарчанде дар давраи ҳисоботи аз ҷониби кормандони дастгоҳи марказии Вазорати маориф ва илм, муассисаҳои тобеъ, сарраёсат, раёсату шӯъбаҳои маорифи вилоят, шаҳру ноҳия, муассисаҳои ҳамаи зинаҳои таҳсилот қорҳои назаррас ба сомон расонида шуда бошад ҳам, дар татбиқи сиёсати пешгирифтаи давлату Ҳукумат оид ба рушди босамари низомии маорифи мамлакат, мушкилоти норасоии зиёде ҳанӯз ҷой доранд ва ҷиҳати иҷрову барқарор кардани онҳо аз ҳар кадоми мо масъулияти баландро тақозо дорад.

Дар идома, Аминҷон Мирзोकанд-сардори раёсати маорифи ВМКБ, Алмос Шохӣён-ректори Донишкадаи технология ва менеҷменти инноватсионӣ дар шаҳри Кӯлоб, Гулҳумор Ҳусейнзода – директори Коллеҷи техникаи омӯзгорӣ ноҳияи Рӯдакӣ ва Начмиддин Зайниддинзода – директори Маркази таҳия, нашр ва муомилоти китобҳои дарсӣ, илмию методӣ ба музокира баромада, фаъолияти Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистонро дар нух моҳи соли 2022 қаноатбахш арзёбӣ намуданд.

Мушовири бахши Ёрдмачии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба масъалаҳои рушди иҷтимоӣ ва робита бо ҷомеа М.Абдуллозода доир ба масъалаҳои бунёди муассисаҳои нави таълимӣ, фароғии кӯдакони ба муассисаҳо, баланд бардоштани сифати таълим, барқарор намудани норасоии кадрӣ китобҳои дарсӣ, иҷрои саривактӣ барномаҳои давлатӣ, таваҷҷуҳ ба омӯзиши забони давлатӣ ва забонҳои хориҷӣ, теъдоди омӯзгорону кормандони дорони дараҷа ва унвони илмӣ дар муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ, озмуноҳои ҷумҳуриявии «Фурӯғи субҳи доноӣ китоб аст», «Илм – фурӯғи маърифат», «Тоҷикон» - оинаи таърихи миллат» ва ҷанде дигар андешаронӣ карда, тақлифу пешниҳодҳои судманд манзур намуд.

Ҷаласаро вазири маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон Р.Саидзода ҷамъбаст намуда, вобаста ба масъалаи баррасишуда ва тақлифу пешниҳодҳои ироашуда қарори дахлдор қабул гардид.

Маркази матбуоти
Вазорати маориф ва илм

ХАҶАТАИ ВАЗОРАТ

Забон ҳастии миллат аст

Бо ибтиқори Вазорати маориф ва илм 5-уми октябри соли қорӣ дар толори Донишқадаи ҷумҳуриявии тақмили ихтисос ва бозомӯзии қормандони соҳаи маориф баҳишда ба Рӯзи забони давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон конференсияи илмӣ-назариявӣ таҳти унвони “Забони миллат – ҳастии миллат” баргузор гардид, ки дар он вазири маориф ва илм Раҳим Саидзода, муовини якуми вазири Ҷамшед Ҷуразода, муовини вазири Шукрулло Ҳайрзода, сардорони раёсат, шӯба, баҳиш ва қормандони дастгоҳи марказии вазорат, роҳбарони

номзади илми филология, мудирӣ кафедрӣ забони тоҷикии Донишқадаи давлатии забонҳои Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода дар мавзӯи “Қойгоҳи забони давлатӣ дар пешрафти низомӣ илму маориф” маъруза намуданд.

Таъкид гардид, ки соли 2009 Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи забони давлатӣ» қабул гардид ва ҳамасола 5-уми октябр ҳамчун Рӯзи забони давлатӣ дар кишвари азизамон таҷлил мешавад.

Таҷбиру чорабиниҳои давлату Ҳуқумати



муассисаҳои тобеъ ва шунавандагони курсҳои тақмили ихтисос иштирок намуданд.

Вазири маориф ва илм Р. Саидзода зимни суҳани табриқоти худ аз таърих ва мақоми забони тоҷикӣ ёдовар шуда, зикр кард, ки Асосгузори сулҳу ваҳдати миллий-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар сиёсати пешгирифти худ соҳаи маорифро пайваста дар мадди аввал қарор додаанд ва имрӯз дастовардҳои бузурги илмӣ маҳз тавассути забони миллий эҷод ва муаррифӣ мешаванд.

Дар идома Дилмурод Ҳомидов, доктори илми филология, профессори кафедраи таърихи забон ва типологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон дар мавзӯи “Забони тоҷикӣ дар замони соҳибистиклолӣ” ва Мунаввара Усмонова,

Тоҷикистон имрӯз ба он равона шуда истодааст, ки забони тоҷикӣ дар мақоми забони илм қарор дода шавад. Муассисаҳои таълимӣ вазираданд, ки барои ташаккули забони тоҷикӣ ҳамчун забони илм ва рушду танзими истилоҳоти илмӣ таҷбирҳои муассир андешанд. Пеш аз ҳама, навиштан ва нашри китобҳои дарсӣ барои хонандагони донишҷӯён дар асоси забони ноби содаи равони тоҷикӣ ва забони илмӣ бояд ба раванди доимӣ табдил ёбад. Дар баробари ин, боло бурдани сатҳи фарҳанги забондонӣ вазираданд асоси муассисаҳои таълимӣ мебошад. Аз ин рӯ, ба таълими он бояд бо истифода аз усулу имкониятҳои замони ҳозираи илму техника ва технологияи нав бештар диққат дода шавад ва барои ташкили муҳити забонӣ шароит фароҳам оварда шавад.

Иқдоми наҷиб

Бо мақсади бехтар намудани сифати таълиму тарбия, азҳудқунии имкониятҳои нави технологияи иттилоотӣ аз қониби раиси ноҳияи Мастҷоҳ ба муассисаҳои таълимӣ беш аз 120 таҷҳизоти муосири хониш, аз қабили тахтаҳои электронӣ – 34 адад, проекторҳои мултимедиявӣ – 34 адад, ноутбукҳои нави замонавӣ – 34 адад, компютер – 30 адад ва мизу қурсӣ барои 800 қойи нишаст тақдим карда шуд.

Дар тақсмоти таҷҳизоти мазкур, ки дар мақомоти иҷроияи ҳоқимияти давлатии ноҳия баргузор шуд, раиси ноҳия Аъзам Ализода иштирок намуда, ба ҳар як директори муассиса як адади аз ҳар намуд таҷҳизоти замонавиру тақдим кард.

Раиси ноҳия, ҳамчунин, бо мақсади бехтар нигоҳ доштани биноҳои муассисаҳои таълимӣ зикр намуд, ки бо дастгирии соҳибқорон, ашхоси хайрхоҳу саховатпеша беш аз 10 ҳазор адад шифер барои нав қардани болопуши мактабҳо харидорӣ шуда, рӯзҳои наздик тақсмоти он низ оғоз гардида, боми ҳамаи муассисаҳои таълимии ноҳия нав қарда мешавад.

Нуъмон РАҶАБЗОДА, “Омӯзгор”

11-уми октябри соли қорӣ дар заминаи ҳамқорихои дӯстонаи ҷумҳурияҳои Тоҷикистону Беларус дар шаҳри Душанбе Форуми соҳибқорони Тоҷикистон ва Беларус доир гардид. Дар он роҳбарияти соҳторҳои дипломатӣ ва масъулини самтҳои кишоварзӣ, саноату

Ҷиҳати боз ҳам бехтар қардани ҳамқорихои дучониба имрӯз дар заминаи форуми мазкур миёни соҳторҳои муҳталифи Тоҷикистон ва Беларус созишномаҳо ба имзо расиданд.

Аз ҷумла, миёни муассисаҳои таҳсилоти олии касбии Ҷумҳурии

Тоҷикистон, Донишгоҳи давлатии Данғара, Донишгоҳи давлатии тичорати Тоҷикистон, Донишгоҳи славияни Тоҷикистон-Россия, Донишқадаи кӯҳи-металлургии Тоҷикистон, Донишқадаи энергетикӣ Тоҷикистон ва муассисаҳои таҳсилоти олии Ҷумҳурии Беларус - Донишгоҳи давлатии информатика ва радиоэлектроникаи Беларус, Донишгоҳи миллии техникӣ Беларус, Донишгоҳи давлатии технологияи Беларус, Донишгоҳи давлатии техникӣ Брест, Донишгоҳи давлатии Брест ба номи А. С. Пушкин, Донишгоҳи давлатии техникӣ Гомел ба номи П. О. Суҳов, Донишгоҳи давлатии Гродно ба номи Я. Купала ва Донишгоҳи давлатии лингвистикӣ Минск созишномаҳои ҳамқорӣ ба имзо расиданд.

Инчунин, таъкид гардид, ки дар доираи ҳамқорихои дучониба зиёда аз 90 шартномаву созишномаҳои миёни Тоҷикистону Беларус ба имзо расиданд, ки онҳо дар самти ҳамқорихои мутақобилан судманд дар соҳаҳои сиёсат, тичорат, иқтисод, фарҳанг, маориф ва гайра мусоидат хоҳанд қард.

Ҷамчунин, дар заминаи Форуми соҳибқорони Тоҷикистон ва Беларус Намоишгоҳи маҳсулоти ширкатҳои Беларус дар Тоҷикистон ташкил шуд, ки вазири маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон Раҳим Саидзода ва вазири маорифи Ҷумҳурии Беларус Андрей Иванец аз он дидан намуданд.

Рушди ҳамқорихои мактабҳои олии Тоҷикистону Беларус



соҳибқорӣ ва маориф иштирок намуданд. Зимни баргузориҳои форуми қонибҳо доир ба имкониятҳои сармомогузори, ҳамқорӣ дар рушди соҳибқорӣ ва тақмили ҳамқорихои иқтисодию соҳибқорӣ суҳанронӣ намуданд. Зикр гардид, ки ҳамқорихои иқтисодию соҳибқорӣ Тоҷикистону Беларус дар ҳоли рушд қарор дорад.

Тоҷикистон – Донишгоҳи миллии Тоҷикистон, Донишгоҳи давлатии омӯзгори Тоҷикистон ба номи С. Айни, Донишгоҳи техникӣ Тоҷикистон ба номи академик М. Осимӣ, Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Б. Гафуров, Донишгоҳи аграрии Тоҷикистон ба номи Ш. Шохтемур, Донишгоҳи технологияи

Сафари қории вазири маориф ва илм

Вазири маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон Саидзода Раҳим Ҷамро зимни сафари қорӣ худ ба вилояти Суғд аз муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумии зарардида дар муноқишаҳои наздисарҳадии шаҳри Исфара ва ноҳияи Бобоҷон Гафуров дидан намуд. Баъди шиносӣ бо қарраҳои қорҳои барқарафқунӣ дар толори МТМУ №26-и Ҷамоати деҳоти Сурхи шаҳри Исфара вазири маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон бо осебдидагони муноқишаи сарҳадӣ мулоқот орошта, ба аҳли оилаи аъзойишони фавтида изҳори таслият қард. Ба онҳо, ки аз ин ҳодиса талафоти молиқу қонӣ диданд, изҳор дошт, ки онҳо дар маркази тавачҷуҳи Давлат ва Ҳуқумати Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳти сарвари Асосгузори сулҳу ваҳдати миллий – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон қарор доранд ва осебҳои аз ин ҳодиса руҳдода саривақт барқараф қарда мешаванд.

Сипас, Саидзода Раҳим Ҷамро ба 186 нафар хонандаи муассисаҳои таълимӣ либоси зимистонаю мактабӣ, сумка, пайафзол, китобҳои бадеию дарсӣ тақдим намуд. Ба 31 нафар омӯзгори манзилашон аз ҳодиса харобгашта ба ҳар қардод 7 ҳазор сомонӣ маблағ ва ба оилаҳои аъзойишони фавтида 45 ҳазор сомонӣ маблағ супорид.

Дар МТМУ №8-и Ҷамоати деҳоти Овчиқалъачаи ноҳияи Бобоҷон Гафуров низ мулоқоти вазири маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон бо осебдидагони ҳодиса баргузор гашта, мавсуф ба 39 нафар хонандаи муассисаҳои таълимӣ либоси зимистонаю мактабӣ, сумка, пайафзол, китобҳои дарсию бадеӣ тақдим намуд. Ба 54 нафар омӯзгори аз ҳодиса манзилашон харобгашта 2 ҳазор сомонӣ маблағ супори-



да шуд. Ба сарвари оилае, ки барқараф муноқишаи марзӣ аъзойи оилашро талаф додааст, 45 ҳазор сомонӣ маблағ супурда шуд.

Инчунин, бо мақсади шиносӣ аз вазъи таълиму тарбия ва омодагӣ ба фасли зимистон аз муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумии ноҳияҳои Варзоб, Айни ва шаҳри Истаравшан дидан намуд.

Ҷангоми шиносӣ аз вазъи таълиму тарбия дар муассисаи таҳсилоти миёнаи умумии №3 ба номи Бобоҷон Гафурови ноҳияи Варзоб дар пешбурди фаъолияти таълимии муассиса баъзе мушкилоту норасоиҳо, аз қабили ба таълиму тарбия машғул будани омӯзгорони гайритахассус, тибқи талабот нагузоштани қардвали дарсӣ, сари вақт пур нақардани журналҳои дарсӣ, дар ҳолати қорӣ қарор надоштани қевонҳо ва гайра ба мушоҳида расид.

Вобаста ба ин ва дигар ҳолатҳо ба масъулини муассисаи таълимӣ, аз ҷумла, мудирӣ шӯбаи маорифи ноҳия дастуру супоришҳои мушаххас дода шуд.

Инчунин, дар рафти сафари қорӣ вазири маориф ва илм аз муассисаи таҳсилоти миёнаи умумии №9,

деҳаи Такфони ноҳияи Айни, муассисаи таҳсилоти миёнаи умумии №24 деҳаи Оби Зуллоли шаҳри Истаравшан, муассисаи таҳсилоти миёнаи умумии №40 ба номи Неъмат Аминови шаҳри Истаравшан дидан намуд. Дар муассисаҳои таълимии мазкур вазири маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон, раиси ноҳияҳои Варзоб, Айни ва шаҳри Истаравшан дидан намуд. Дар муассисаҳои таълимии мазкур вазири маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон, раиси ноҳияҳои Варзоб, Айни ва шаҳри Истаравшан дидан намуд. Дар муассисаҳои таълимии мазкур вазири маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон, раиси ноҳияҳои Варзоб, Айни ва шаҳри Истаравшан дидан намуд.

Аз қониби вазири маориф ва илм Саидзода Раҳим Ҷамро ба масъулини қиҳати барқарафсоии мушкилоти мавҷуда дастуру супоришҳои дода шуд. Ҷамзамон, ба қормандони дастгоҳи вазорат дастур дода шуд, ки масъалаҳои мазкур дар ноҳияҳои тобеи ҷумҳурии мавриди омӯзиш қарор дода шуда, натиҷаи он дар қаласаи ҳайати мушовараи Вазорати маориф ва илм мавриди таҳлилу баррасӣ қарор дода шавад.

Маркази матбуоти Вазорати маориф ва илм

▶ ҶАМОИШ

Анҷумани ҳафтуми омӯзгорони кишварҳои узви ИДМ дар Остона

4-7-уми октябри соли қорӣ дар шаҳри Остонаи Ҷумҳурии Қазоқистон Анҷумани VII-уми омӯзгорони кишварҳои узви ИДМ баргузор гардид, ки дар он аз Ҷумҳурии Тоҷикистон бо роҳбарии муовини вазири маориф ва илм Зиёдулло Абдуллода 13 нафар корманду омӯзгори Вазорати маориф ва илм, Сарраёсати маорифи шаҳри Душанбе, муассисаҳои таҳсилоти томактабӣ ва миёнаи умумии шаҳру ноҳияҳо ва муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ иштирок намуданд.

Дар рӯзи якуми анҷуман дар Донишгоҳи давлатии ба номи Назарбоев ҷаласаи Шурои ҳамкорӣ дар соҳаи маорифи давлатҳои иштирокдори ИДМ баргузор гардид, ки дар он 16 масъала вобаста ба рушди ҳамкориҳои соҳаи маориф, аз ҷумла масъалаҳои дар рӯзномаи анҷуман ҷойдошта ва қарори дар Анҷумани VI-уми омӯзгорони кишварҳои узви ИДМ қабулгардида мавриди баррасӣ қарор гирифт.

Инчунин, нимаи дуюми рӯз дар Мактаби байналмилалии шаҳри Остона дар мавзӯи «Таҷрибаҳои тадқиқотӣ оид ба тақмили ихтисоси омӯзгорон» тренинги даставӣ ва шомӣ он рӯз дар «Қасри сулҳ ва ризоият» барои иштирокдорони анҷуман барномаи идонаи фарҳангӣ бахшида ба Рӯзи омӯзгорон баргузор гардид.

5-уми октябр дар Донишгоҳи давлатии ба номи Назарбоев маросими расмӣ ифтитоҳии Анҷумани VII-уми омӯзгорони кишварҳои узви ИДМ зери унвони «Маориф дар Иттиҳоди Давлатҳои Мустақил дар воқеияти нав ва дигаргунсозии раванди таълим дар давраи пас аз пандемия» ва дар доираи анҷуман маросими ифтитоҳии Фестивали II-юми байналхалқии маҳорати педагогӣ сурат гирифт, ки кормандону омӯзгорон аз ҷумҳуриҳои Беларус, Қазоқистон, Қирғизистон, Федератсияи Россия, Тоҷикистон ва Кумитаи иҷроияи ИДМ иштирок намуданд.

Зимни маросими ифтитоҳӣ (ҷаласаи пленарӣ) вазири маорифи Ҷумҳурии Қазоқистон Асхат Аймагамбетов зикр кард, ки дар давраи пас аз пандемия масъалаи рақамикунони соҳаи маориф дар мадди аввал баромада, ҳоло муҳим аст, кидар истифодаи технологияи инноватсионӣ дар раванди машғулиятҳо ва омӯзгори воқеӣ бо диди анъанавии худ ба ҷаҳон пайдо шавад.

Дар солҳои охир маориф ба таври назаррас тағйир ёфт, ҳодисаи пешгӯинашаванда рӯй дод: пандемия ва рушди босуръати технология. Ин барои рушди маориф дар тамоми кишварҳо меъёрҳои навро ба миён овард. Барои омӯзгорон дар қардани он муҳим аст, ки технологияи рақамӣ барои муаллимони масъалаи нав набуда, ба онҳо дар иҷрои вазифашон кумак мерасонад, зикр кард А. Аймагамбетов.

Раиси Кумитаи иҷроия – Котиби иҷроияи ИДМ Сергей Лебедев зикр кард, ки анҷуман на фақат воқеаи барҷаста дар ҳаёти омӯзгорону кормандон, балки як падидаи хоси ҷамъият гардид. Анҷумани VII-уми омӯзгорони кишварҳои узви ИДМ элитаи илмӣ ва таълимии кишварҳои ИДМ-ро ҷамъ овард, ки натиҷаҳои фаъолияти муштаракро ба таври дастаҷамъӣ арзёбӣ намуда, траекторияҳои имконпазирӣ рушди фазаи ягонаи таълимии Иттиҳодо дар давраи пас аз пандемия муайян мекунад.

Дар қатори намояндагони вазоратҳои маориф ва илми дигар кишварҳо муовини вазири маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон З.Абдуллода суҳанронӣ намуда, аз ҷумла зикр кард, ки имрӯз Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон бо роҳбарии Президенти кишвар, Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба рушди соҳаи маориф тавачҷуҳи хоса зоҳир намуда, ҷиҳати ба-

ланд бардоштани мақоми омӯзгор дар ҷомеа тамоми ҷораҳои судмандро андешида истодааст. Дар баробари ин, баъд аз пандемия тавачҷуҳ ба рушди рақамикунони соҳаи маориф зиёд гардида, бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон Консеп-



сия гузариш ба таҳсилоти рақамӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2042 тасдиқ гардид.

Дар идома, аз ҷониби ноиби вазири маорифи Ҷумҳурии Қазоқистон Карина Шолпан Танатовна маросими ҷоизасупорӣ сурат гирифт, ки дар он омӯзгори забон ва адабиёти руси литсейи «Нурбахш»-и шаҳри Норақ Мамлакат Азимова ва мураббияи муассисаи томактабии №149-и ноҳияи Исмоили Сомони шаҳри Душанбе Фирӯза Ватаншоева бо нишони сарисинагии «Аълоҷии маорифи ИДМ» сарфароз гардонид шуданд.

Сипас, иштирокдорони анҷуман ва фестивал аз рӯйи мавзӯҳои иртиботманди соҳаи маориф корҳои сексиониро идома доданд, ки намояндагони Ҷумҳурии Тоҷикистон низ дар машваратҳои гурӯҳӣ фаъолона иштирок намуданд. Аз ҷумла, дар сексияи «Таҳсилоти ба оянда нигаронидашуда: мундариҷа ва педагогика», муовини ректор оид ба илми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон С. Сафармамадзода, дар сексияи «Рушди арзишҳои умумибашарӣ дар раванди ҷодқдорӣ ва ҳамкорӣ, ки ба шахсият нигаронида шудааст», декани факултети педагогикаи Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айни Ф.Давлатзода ва сармутахассиси раёсати таҳсилоти миёнаи умумии Вазорати маориф ва илм М.Бобомуродов ва дар номинатсияи «Психолог/педагогӣ иҷтимоӣ», омӯзгори литсейии №4 барои кӯдакони болаёқати шаҳри Душанбе Ф.Ахунова дар мавзӯи «Шахсият дар ҳама ҷо» бо маъруза иштирок карданд.

6-уми октябр дар доираи анҷуман Фестивали II-юми байналхалқии маҳорати педагогӣ аз рӯйи бахш ва номинатсияҳои гуногун қорӣ худро идома дод, ки дар он намояндагони Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳамчун иштирокчиёни фаъол соҳиби Дипломи фестивал гардианд.

Дар идома конференсияи ректорони муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ бо иштироки намояндагони гурӯҳи назоратии раванди Болония (BFUG), вазоратҳо ва донишгоҳҳои Осиёи Миёна баргузор гардид, ки дар он муовини вазири маориф ва илм З.Абдуллода иштирок ва суҳанронӣ намуд.

Дар рафти конфронс иштирокдорон, хусусан, ректорони муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ зарурати таҳким ва рушди

минбаъдаи равандҳои ҳамгироӣ дар соҳаи таҳсилоти олии байни кишварҳои Осиёи Марказиро таъкид намуданд.

Боиси таъкид аст, ки дар доираи конфронси ректорони муассисаҳои таҳсилоти олии касбии Осиёи Марказӣ Протоко-

ли иловагӣ оид ба зиёд намудани теъдоди бурсияҳои таҳсилӣ (аз 50 ба 100) байни Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ҳукумати Ҷумҳурии Қазоқистон ба имзо расид.

7-уми октябр Анҷумани VII-уми омӯзгорони кишварҳои узви ИДМ қорӣ худро ҷамъбаст намуд.

Бо ҷад зикр кард, ки баргузори анҷуманҳои омӯзгорону кормандони маорифи кишварҳои узви ИДМ дар амалияи ҷаҳонӣ ҳодисаи нодир аст. Вижагии ҷорабинҳои дар он аст, ки дар он омӯзгорон ва кормандони муассисаҳои таълимии ҳама сатҳҳо: методистҳо, омӯзгорон ва роҳбарони донишгоҳҳо, намоёндагони ташкилотҳои байнидавлатӣ ва байниҳукумати кишварҳои ИДМ, роҳбарони нашриётҳои дар ин соҳа фаъолияткунанда ширкат меварзанд.

Дар ягон минтақаи дигари ҷаҳон ҳамкориҳои байнидавлатӣ дар соҳаи маориф ба роҳ монда нашудааст, ки тамоми маҷмуи хизматрасониҳои таълимӣ, аз кӯдакӣ то роҳнамоии касбии ҷавонон, таҳсилоти олии касбӣ ва таҳсилоти калонсолонро дар бар мегирад.

Фарогирӣ ваеи иштирокчиён аз он гувоҳӣ медиҳад, ки дар Иттиҳоди Давлатҳои Мустақил ташаккули фазаи ягонаи таълимӣ дар ҳама сатҳҳо: таҳсилоти томактабӣ, мактабӣ, миёнаи касбӣ ва олии касбӣ, баъдидипломӣ ва академӣ идома до-
рада.

Низомнома дар бораи Анҷумани кормандон ва омӯзгорони кишварҳои узви ИДМ, ки дар ҷаласаи Шурои сарони ҳукуматҳои Иттиҳоди Давлатҳои Мустақил 1 июни соли 2018 дар шаҳри Душанбе ба тасвиб расид, баргузори ҷорабинӣ, мухтаво ва ҷанбаҳои ташкилии онро ба танзим мебарорад ва манбаъҳои маблағгузори онро муайян мекунад.

Аз соли 2010 инҷониб анҷуманҳо ба таври мунтазам дар ду сол як маротиба баргузор мешавад. То ин замон, анҷуманҳо дар ҷумҳуриҳои Арманистон, Беларус, Қазоқистон, Федератсияи Россия, Қирғизистон ва Тоҷикистон барпо гардида буданд. Ҷамакнун, Анҷумани VII-уми омӯзгорони кишварҳои узви ИДМ дар Ҷумҳурии Қазоқистон доир гардида, дар назар аст, ки анҷумани навбатӣ соли 2024 дар Ҷумҳурии Арманистон баргузор гардад.

10-уми октябри соли қорӣ бо мақсади баррасии натиҷаи санҷиши муассисаҳои таълимии шаҳри Ҳисор ва ноҳияи Шаҳринав тахти раёсати муовини вазири маориф ва илм Зиёдулло Абдуллода ҷаласаи қорӣ баргузор гардид, ки дар он сардорону кормандони раёсат, шӯъба, бахши дастгоҳи марказӣ ва роҳбарону кормандони муассисаҳои тобё, сардорони сарраёсат, раёсату мудирони шӯъбаҳои маорифи вилоят, шаҳру ноҳияҳо, директорони мактаб-интернатҳои ҷумҳуриявӣ ва муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумии шаҳри Душанбе иштирок намуданд.

Дар ҷаласа таъкид гардид, ки тибқи фармоиши вазири маориф

Баррасии натиҷаи санҷишҳо



ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 08.10.2022, №1457 гурӯҳи қорӣ Вазорати маориф ва илм 8 октябри соли қорӣ аз муассисаҳои таҳсилоти умумии №№ 2, 8, 11, 18, 21, 34, 45 ноҳияи Шаҳринав ва №№ 5, 17, 41, 52, 59 шаҳри Ҳисор дидан намуд.

Дар рафти санҷиш масъалаҳои риояи интизоми меҳнат дар муассисаҳои таҳсилоти умумӣ, омодагии омӯзгорону хонандагон ба дарс, аз ҷониби хонандагон бо худ овардани китобҳои дарсӣ, дастрасии Лугати вожаҳои серистеъмоли забонҳои тоҷикӣ, русӣ ва англисӣ, давомоти хонандагон, вазъи пур намудани журналҳои синфӣ, тозагии синфхона ва гирду атрофи муассисаҳои таълимӣ, норасоии омӯзгорон, шумораи хонандагон дар синфҳо ва муассисаҳои таълимӣ, вазъи кабинетҳои технологияи иттилоотӣ (бо нишон додани теъдоди комютерҳо, проектор, тахтаи электронӣ ва коршоҷиҳои онҳо), қорӣ намудани таълими равиявӣ дар синфҳои 7-11 ва ғайраҳо мавриди таҳлил ва назорат қарор дода шуд.

Дар ҷаласа зимни баррасии натиҷаи санҷиши гурӯҳи қорӣ ба мудирони шӯъбаҳои маорифи шаҳру ноҳияҳои Ҳисор ва Шаҳринав дастур дода шуд, ки ҷиҳати баргараф намудани камбудҳои онқоршуда ҷораҳои дахлдор андешида, аз натиҷаи қорҳои иҷрошуда ба Вазорати маориф ва илм маълумоти мушаххас пешниҳод намо-
янд.

Э. ХУШБАХТ,
сардори Маркази матбуоти
Вазорати маориф ва илм

▶ МАЗАММАТ

Ҳазар аз фитнаи бадгавҳарон

Ифротгарой дар замони муосир падидаи номатлубе гардидааст, ки хатарноктар аз офату бемориҳои сироятии ҳамагир мебошад. Набояд фаромӯш кард, ки ин падида нав нест ва ҳар лаҳза имкон дорад, ки ба чони ҳар як сокини сайёра хатари ҷиддӣ дошта бошад.

Барои баланд бардоштани нақши созандаи ҷавонон дар замони муосир ва таъмини амнияти динию эътиқодӣ ва қавмию мазҳабии кишвари мо омӯзиш ва дарки бештари ин масоил муҳим ва саривақтӣ аст. Маҳз ин омил боис бар он мегардад, ки оқибатҳои манфури онро ҷомеа, бахусус, насли ҷавон, ки бештар пойбанди он мегардад, дарк наоянд. Омилҳои зиёде мавҷуданд, ки боиси ба ин роҳ бурдани ҷавонон гардидаанд, аммо муҳимтарини онҳо дар тарозуи ақли ҳеш насанҷидани масъала, набудани фаъолияти рӯзмарра, яъне бекорӣ ва эътиқоди нодурусти динӣ ба шумор меравад. Инчунин, баланд бардоштани сатҳи маърифату ҷаҳонбинии аҳли ҷомеа, рушди тафаккури миллӣ, таҳкими пояҳои ахлоқии ҷомеа, омилҳои дигари ҳалқунанда дар устувории умумии идеологии ҷавонон дар шароити соҳибхитири мебошанд. Омӯзиши ин падидаҳо, пеш аз ҳама, бояд дар мактабҳои миёна ба роҳ монда шавад, чун ин мафкура аз замони наврасӣ, мутаассифона, дар шури насли наврасу ҷавонон ҷо гирифта истодааст. Барои пешгирӣ намудани шиддати ифротгарой ва рафторҳои номатлуб дар байни ҷавонон дар ин баробар барномаҳои метавон роҳандозӣ намуд, ки пеши роҳи ин падида гирифта шавад. Аксарияти он ҷавононе, ки ба



гурӯҳҳои террористӣ шомил шудаанд, дар муҳоҷират қарор доштаанд. Дониши касбию ҳуқуқӣ ва таҷрибаи кофии рӯзгор надоштан, донишҳои динӣ ва дунявиашон сатҳӣ, миёни ҷавонони дар муҳоҷират қарордошта боис бар он гардидааст, ки чунин шахсон луқмаи осон ва муфти гурӯҳҳои террористӣ ва ифротӣ мешаванд. Васида ва ё худ востити асосии ҷалби ҷавонон дар муҳоҷират аз ҷониби мубаллиғони гурӯҳҳои террористиву ифротгаро маҳз ваъдаи додани маблағҳои зиёд аст, ки бо ин роҳ ҷавонро ба доми худ меафтаюнд ва ҳангоми ба мақсади нопоки худ расидан ваъдаҳои дар ибтидо додашонро ба ҳеч вачҳ иҷро намекунанд. Бо гузашти вақт чун ин роҳ ва оқибатҳои он барои ҷомеа ошкор гардид, гурӯҳҳои террористиву ифротгаро дигар усулҳо, аз ҷумла, тариқи шабақаҳои иҷтимоӣ ҷалб кардани ҷавонро роҳандозӣ намуданд. Тарғибу таблиғи ғояҳои ифротгарой, наворҳои гуногун ва даъватҳои динии хусусияти экстремистиву террористидошта дар шабақаи интернет ба роҳ монда шуд, ки ин усул ҳазорҳо ҷавонони дур аз тафаккури со-

зандаро ба доми ҳеш андохт. Акнун масъалаи асосӣ ва марказӣ он аст, ки бо ин роҳи мақруҳия аввал онҳоро ба доми ҳеш мекашанду барои анҷом додани амалҳои, ки паёмадҳои ногуворро ба бор меорад, роҳбаладӣ мекунанд. Мутаассифона, имрӯз доираҳои манфиатдори хориҷӣ нисбат ба ифротгарои динӣ аз сиёсати духӯра истифода мекунанд, ки ин раванд дар масъалаи пеши роҳи мубориза гирифтани ва коҳиш додани он замина мегузорад. Ваъзи мураккаби минтақа ва ҷаҳон аз ҳар як ҷавони ҳудуди кишвар тақозо менамояд, ки зиракии сиёсии ҳешро аз даст надода, дар мубориза ба муқобили ин гуна гурӯҳҳои ифротгаро ва паҳнкунандаи ақидаи экстремистӣ заминагузор бошанд. Моро зарур аст, ки насли имрӯзаро дар рӯҳияи ватандӯстиву ҳудудӣ тарбия ва ба камол расонем. Зеро қувва ва нури асосии пешбарандаи ҳокимият дар ҳама давру замон маҳз насли ҷавони ҳар як кишвар ба шумор меравад.

Шодонҷон СУЛТОНОВ,
муовини сармуҳаррири
шабақаи «Садои Душанбе»

▶ ХАБАРҶО АЗ ВМКБ

Дар Донишгоҳи Осиеи Марказии шаҳри Хоруғ занги хониши донишҷӯёни соли таҳсили 2022-2027 оғоз ёфт. ДОМ соли гузашта ду-вумин маросими хатми таҳсили донишҷӯёни соли 2022-ро баргузор намуд, ки як рӯйдоди муҳим дар ҳаёти он буд. Ин форигуттаҳсили

Умедаи мо ин аст, ки форигуттаҳсилони ДОМ ба ҳайси файласуфон, олимон, нависандагон, рӯзноманигорон, бозигарон ва хунармандони театру синамо оянда дар хирфаҳои интихобнамудаашон пешгӯм хоҳанд буд.

Баъдан, декани ДОМ Максими Хомяков донишҷӯёну ҳайати устодон, меҳмонони олимпиада ба ин рӯзи фирӯз табрик кард.

Барои ман боиси хурсандист, ки дар ин ҷо, дар Хоруғ дар рӯзи аввали дарсҳои соли таҳсили 2022-23 суҳан мекунам. Ман дар бораи масъалаҳои рушди Мактаби илмҳои гуманитарӣ,

табиатшиносӣ ва дақиқ, ё таърихи муборизаи мо бо мушкilotи гуногун, аз ҷумла, шароити пандемияе, ки мо дар ду соли охир дар он зиндагӣ кардем, суҳбат намекунам. Мушкилиҳо зиёд буданд, аммо донишгоҳ ва Мактаби илмҳои гуманитарӣ, табиатшиносӣ ва дақиқ (МИГТД) дар ҳалли онҳо муваффақ буданд. Ин далели он аст, ки МИГТД ба як муассисаи мукамал табдил ёфтааст, ки барои рушди минбаъда ояндаи калон дорад.

Донишгоҳи Осиеи Марказӣ боз як ҷанбаи хеле муҳим дорад. Он ба биниши воқеан таъвонои Волоҳазрат Оғохон асос ёфтааст, то ҷомеаи универсалии донишомӯзонро ба омилҳои асосии рушди ҷомеаҳои кӯҳистон табдил диҳад.

Ҳоло дар донишгоҳ 176 донишҷӯ аз давлатҳои Афғонистон, Покистон, Қирғизистон ва Тоҷикистон таҳсил доранд.

Дар чорабинӣ, инчунин, сардори раёсати маорифи вилоят Аминҷон Мирзоқандов суҳанронӣ намуд.

Ш. ПАРВИЗ

ДОМ ба фаъолият оғоз кард

бо муваффақиятҳои ба даст овардашон, намунае барои донишҷӯёни оянда барои пайравӣ қарор мебошанд.

муваффақ буданд. Ин далели он аст, ки МИГТД ба як муассисаи мукамал табдил ёфтааст, ки барои рушди минбаъда ояндаи калон дорад.

Дастовардҳои назарраси вилоят

Дар Донишгоҳи давлатии Хоруғ ба номи Моёншо Назаршоев дар мавзӯи «Рушди ВМКБ дар даврони Истиклолияти давлатӣ» конференсияи илмӣ-амалии ҷумҳуриявӣ баргузор гардид.

Ректори донишгоҳ Комилбек Амид Ёрбек кори конфронсро оғоз бахшид.

Носирзода Умедҷон, муовини раиси Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон, аз заҳматҳои Президенти мамлакат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар фароҳам сохтани заминаи воқеӣ барои барқарор намудани ҳукумати конститусионӣ, таҳкими давлатдорӣ милли, рушди яқнавохти тамоми

минтақаҳои кишвар ёдоварӣ намуд.

Исматуллозода Фаридун, сардори шӯъбаи магистратураи Академияи идоракунӣи давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Фирӯзи Рамазон, корманди Маркази тадқиқоти стратегии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон роҷеъ ба дастовардҳои замони истиқлол, воқеият ва дурнамо, ташаккул ва рушди низомии ҳуқуқӣ дар ҷумҳурии даврони соҳибистиклолӣ маълумоти ҷолиб манзур намуданд.

Ҷ. ҚОЗИБЕКОВ,
«Омӯзгор»

▶ МАШҶУЛИЯТИ ТАРБИЯВӢ

Дарси ватандорӣ ва ифтихор аз соҳибзабонӣ

Суҳанронии навбатии Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар маросими ифтихои бинои нави таълимии Донишдадаи давлатии забонҳои Тоҷикистон ба номи Сотим Улугзода дарси навбатии Сарвари маорифпарварӣ мо ба мардуми кишвар, хоса барои мо – омӯзгорони забон ва адабиёти тоҷик буд.

Дарсе саршор аз маънӣ, дарсе иборат аз зикри мақому манзалати забони давлатӣ, яъне забони тоҷикӣ ва ваъзи иҷроии Қонуни забон дар кишвар. Дарсе, ки масъулияти мо – омӯзгоронро дар масъалаи риояи меъёрҳои забони адабии тоҷикӣ зиёдтар намуд. Водорамон кард, ки мо, омӯзгорон, чун посдорони асолати забони ноби тоҷикӣ на танҳо худ, балки шогирдон ва ҷомеаи Тоҷикистонро низ дар ҷодаи ба забони тоҷикӣ шоиста ҳарф задан тарбия намоем, мақоми забони модарии худро дар сатҳи ҷаҳон хифз созем. Хоса дар замоне, ки фарҳангу забонҳои бегона нуфузи бештар пайдо карда истодаанд, иҷроии ин амр ва рисолати ватандорӣ барои мо қарз аст, зеро Пешвои миллат забони ширину пешвои тоҷикиро муҳимтарин унсурҳои ҳастӣ ва бақоми умри миллати қуҳанбунёди мо ун-

вон намуданд. Бо дарки ин маънӣ, мо бояд талош намоем, ки садсолаҳои дигар забони тоҷикии худро дар марҳалаи бунёди давлатдорӣ миллиямон соҳибрисолат ниғаҳ дорем.

Дар машғулияти тарбиявӣ, ки баъди суҳанронии Пешвои миллат бо шогирдон баргузор намудем, бори дигар бо овардани абъти бузургони илму адаби тоҷик забони шоирона ва шево будани забони тоҷикиро исбот кардем.

Бардоштҳои шогирдон аз дарси тарбиявӣ, ки гузаштем, хушхолам кард, зеро онҳо бори дигар дарёфтанд, ки забони тоҷикӣ гаронбахотарин доруи сарвати мо, ифтихори мо ва рӯи сурху сари баланди мо – тоҷикон – яке аз миллатҳои қадимтарини дунё мебошад.

Ҳамзамон, ба шогирдон таъкид намудем, ки дар замони муосир омӯхтани забонҳои хориҷӣ аз манфиат холи нест, вале ҳар соҳибватан қабл аз он, ки ба омӯзиши забонҳои дигар камари ҷимнат бандад, бояд дар ҳарф задан ва дарки забони модарияш маҳорати тамоми дошта бошад ва ба ин васила, ба қавли шоир барояш «омӯхтани сад забон осон гардад». Дар

робита ба ин, Пешвои миллат ба тақдор зикр намуданд, ки «...ҳар як шахс ва дар навбати аввал, ҷавонон бояд ғайр аз забони давлатӣ ду забони хориҷиро дар сатҳи забони модарӣ донанд, зеро ин тақозои замони муосир мебошад».

Дар ин машғулияти тарбиявӣ зикр намудем, ки масъалаи забони давлатӣ ва тақвияту таҳкими мақоми он дар таърихи давлатдорӣ навини мо ҳамеша яке аз масъалаҳои муҳимтарин ва аввалиндарача ба ҳисоб рафта, имрӯз низ пайваста дар маркази диққати давлату Ҳукумати мамлакат қарор дорад. Манзури мо аз иброни ин нуқтаҳои Пешвои миллат дар он буд, ки забони давлатӣ дар Тоҷикистон зеро химояву пуштибонии мустақими давлат қарор дошта, барои рушду пешрафти он дар тамоми соҳаҳои ҳаёти ҷомеаи кишвар ҳамаи шароити имкониятҳо фароҳам оварда шудаанд.

Дар ин дарс ҳеч имкон надошт, ки дар боби бузургони илму адаби тоҷик-онҳое, ки дар хифзи асолати забони тоҷикӣ ҷонбозӣ намунаанд, ин баҳши суҳанронии Пешвои миллатро ба шогирдон иқтибос наорем.

Баҳши дигари дарси мо, муаррифии

муҳтавои муҳтасари фарҳангомаҳое буд, ки ба таври оммавӣ нашр ва дастрас кардани онҳоро Пешвои миллат дар суҳанрони ҳеш асоси пешрафти рушди забони тоҷикӣ унвон карданд. Аз қабилҳои Лугати фурс «Бурҳони котей», «Ғиёс-ул-лугот», «Фарҳанги Ҷаҳонгирӣ», «Фарҳанги Рашидӣ», «Баҳори Аҷам», «Фарҳанги Онандроҷ», «Фарҳанги забони тоҷикӣ», «Лугатнома»-и Деххудо. Чун аксарияти ин китобҳо дар китобхонаи шахсиям доштам, ба шогирдон атрофи муҳтавои муҳтасар суҳбат намудем ва таъкид намудем, ки дар наздиктарин фурсат нусхаҳои электронии ин фарҳангҳои муҳтамад дар шакли электронӣ бо алифбои имрӯзаи тоҷикӣ дар шабақаҳои иҷтимоиву иттилоърасонӣ ҳамагонӣ хоҳанд шуд.

Қисмати охири дарси тарбиявиро ҳамроҳи шогирдон ба васфи мақому манзалати забони тоҷикӣ бахшидем. Шогирдон бо ҳисси ифтихор аз соҳибзабонӣ ашъори адибонро дар боби забонӣ тоҷикӣ ифода-нок қироат намуданд.

Баишорат БОБОЕВА,
омӯзгори забон ва адабиёти тоҷики
МТМУ №38, ноҳияи Рӯдакӣ

Меҳргон яке аз куҳантарин ҷашнҳои мардуми ориёинаҷод буда, гузаштагонаном онро ҳамчун ситоишу ниёиши Меҳр ё Митро, рамзи аҳду паймон ва дӯстиву муҳаббати ойини меҳрпарастӣ таъбир кардаанд. Меҳргон иди ҷамъоварии ҳосили рӯёндаи деҳқон, иди фаровонӣ, шодию нишот, дӯстию рафоқат, ваҳдату ягонагӣ ва меҳру садоқат аст.

Эмомалӣ РАҲМОН

► СУННАТИ НИЁҶОН

Шод бошед, ки ҷашни Меҳргон омад!

Меҳргон баъд аз Наврӯз муҳимтарин ҷашни Эрони Бостон буда, ки аз рӯзи 16-ум (Меҳррӯз) то 21-уми меҳрмоҳ тақрибан нуқтаи муқобили Наврӯз ва муқорини эътидоли харифӣ (тирамоҳӣ) ба муддати 5 рӯз бо маросими хоссе баргузор мешудааст. Рӯзи 16-ум ба Меҳргони кучак ва рӯзи 21-ум (ромрӯз) ба Меҳргони бузург маъруф будааст.

Бино бар «Бундаҳишн», Машӣ ва Ма-шённа дар ин рӯз таваллуд ёфтанд ва чунонки Берунӣ овардааст, дар ин рӯз Кова бар Заҳҳок хурӯҷ кард ва Фаридунро ба шохӣ бардошт. Ҳамчунин, дар ин рӯз Худованд заминро бигустаронид ва колбадхоро пазири арвоҳ сохт. Аз Салмони Форсӣ нақл кардааст, ки Худованд ёкутро дар Наврӯз ва забарҷадро дар Меҳргон берун овард ва чун офтоб (меҳр) дар ин рӯз пайдо шуд, онро «Митроконо» (мутааллиқ ба Меҳр) мегуфтанд, ки баъдҳо Меҳргон шуд ва муарраби он «Меҳрчон» аст. Дар ин рӯз буд, ки Фаридунро аз шир гирифтанд ва ӯ бар гов савор шуд ва дар осмон гове аз нур падид омад, ки шоххояш аз тилло ва поҳояш аз нуқра буд ва чархи қамарро мекашид. Ин гов соате ошкор шавад ва сипас ғойиб мегардад. Ҳар кас, ки муваффақ ба дидори ӯ шавад, дар соате, ки назар бар ӯ меафканад, дуояш мустаҷоб мегардад.



Дар Эрони қадим шодию пирӯзӣ мавҳибате худӣ буд. Аз ин рӯ, ҳар гоҳ пирӯзие барои мардум пеш меомад ва баҳусус, вақте ситамгарро аз худ меронданд ва адолатро мустақар мекарданд, ба ёдгори он фатҳ ва раҳой аз бедод ҷашне бузург барпо мекарданд. Бинобар ин, ин ҷашнро метавон ҷашни бозёфтани озодӣ ва раҳой аз ситами бегонагон ё ҷашни пирӯзии неқӣ бар бадӣ донист.

Меҳргон мисли Наврӯз маросиме дошт ва мардум дар ин рӯз барои яқдигар ҳада мефиристонданд. Дар китоби «ат-Точ»-и Ҷохиз омадааст, ки ҳар кас ҳар чиро бештар дӯст медошт, ба султон ҳада мекард. Агар қимати тухфаи касе ба 10 ҳазор дирам мерасид, дар девон сабт мешуд ва вақте ҳамон шахс ба пул ниёз пайдо мекард, ду баробари он маблағро ба ӯ медоданд. Султон тоҷи зарринеро, ки тасвири хуршед бар он буд, бар сар мениход ва дар Наврӯзу Меҳргон бори ом медод ва ҳар кас ба ҳузур мерафт, агар шикайте дошт, рӯ дар рӯ матраҳ мекард.

Дар ин рӯз зардуштиён либоси нав мепӯшиданд ва суфраи алвон мегустарданд ва китоби «Авасто» ва ойинаву сурмадону шаробу гулоб ва... ба вижа, анор рӯйи он мичиданд. Агар навзоде дар ин рӯз мутаваллид мешуд, исми ӯро ба гунае интиҳо мекарданд, ки вожаи «меҳр» дар он бошад.

Ҷашни Меҳргон ба қадре муҳим ва тарфи тавачҷуҳ буд, ки хатто баъд аз Ислоҳам аз байн нарафт ва дар даврони хулафои Аббосӣ бо шукӯҳи тамом баргузор мешуд. Аз мусам-

мати Манучехрӣ бо матлаби:
*Шод бошед, ки ҷашни Меҳргон омад,
Бонгу овои дарои корвон омад.
Корвони Меҳргон аз Хаззарон омад,
Ё зи ақсои билоди Чинситон омад,
Бармеояд, ки хангоми ҳукумати Масъуди
Ғазнавӣ (421-432 қамарӣ) ҷашни мазбур
маъмул буда ва бо маросими хоссе баргузор
мешудааст. «Таърихи Байҳақӣ» низ аз маро-
симии Меҳргон дар зикраи 422 ва 427 тав-
сифи дақиқе ба даст додааст. Ин ҷашн дар
саросари Осӣи Сағир низ мешуда ва аз он
ҷо бо ойини Меҳр ба Урупо низ рафтааст.
Ҷашни Меҳргонро дар Руми Қадим рӯзи
зухури хуршед тасаввур мекардаанд, ки баъд
аз нуфузи масеҳият дар Урупо рӯзи валодати
Масеҳ қарор дода шудааст. Шуарои форсиза-
бон аглаб ҷашни Меҳргонро мешинохтаанд
ва гоҳ низ худ дар замони ҳаёти хеш бо он*

мувоҷеҳ будаанд ва дар натиҷа ба таври ва-
сеъе дар шеършон низ мунъакис аст:

*Меҳргон омад, ҷашни малик Афридуно,
Он кучо гови наку будаи Бирмононо.*

(Дақиқӣ)

Фирдавсӣ дар мавриди ба тахт нишастани
Фаридун гӯяд:

*Бифармуд, то отаи афрӯхтанд,
Ҳама анбару заъфарон сӯхтанд.
Парастидани Меҳргон дини ӯст,
Таносио хӯрдан ойини ӯст.
Азар ёдгор аст аз ӯ моҳи меҳр,
Бикӯшу ба ранҷ эҷ манмой чеҳр.*

*Ба хӯйу одати обо ба ҷамъи зоирон зар дех,
Ба расму сирати аҷдод ҷашни Меҳргон*

май хӯр.

(Масъуди Саъдӣ)

*Меҳргони меҳрубон боз омаду асри асир,
Ганҷи боғу бӯстонро кард горат моҳи тир.*

(Масъуди Саъдӣ)

*Омад хучаста мавсими қурбони Меҳргон,
Хунрезии ин ба ҳам шуд бо баргези он.
Бо Меҳргон чу неқ фитод иттифоқи ид,
Хунрезу баргези падид омад аз миён.*

(Сӯзанӣ)

*Шохи ӯ бе Меҳргон урён зи барг,
Нест андар ҷони ӯ ҷуз бими марг.*

(Иқбол)

Меҳргонро ойину одобе муфассал буда ва дар давраҳои мухталиф бо тартиби хоссе бар-
гузор мешудааст. Аҳаммияти Меҳргон бад-
он ҳад буда, ки бархе онро бар Наврӯз тарҷеҳ
ниҳодаанд. Ойинҳо ва маросими Меҳргон то
ҳамин давраҳои ахир дар бахшҳои аз Эрон, аз
ҷумла, Хуросон барқарор будаанд.

*Аз китоби «Фарҳанги асотир ва
дostonвораҳо дар адабиёти форсӣ»*

Аз ниёғони соҳибхираду маъ-
рифатпарварамон ба мо дар ба-
робари осори моддӣ маънавии
фаровон боз расму оине ба ме-
рос мондаанд, ки хеле рангину
пурмуҳтавоянд ва яке аз онҳо
Меҳргон ном дорад. Ин ҷашн до-
мани васеъ дошта, маъмулан дар
доираи тирамоҳ пас аз фориғ-
шудани кишоварзон аз гирдо-
варии ҳосил таҷлил мешавад.
Дар тавсифу ситоиши Меҳргон
аҳли адаб ҳикоятю ривоят шеър
қитъаҳои зиёд гуфтаанд. Ин ду
байт аз Манучехрии Домғонист:

*Меҳргон омад, ҳон, дар бикӯшоёдаи,
Андар ореду тавозуъ бинамоёдаи.*

Меҳргон бо таърихи тӯлонии
худ дар байни мардуми ориёина-
ҷод ҳамчун ҷашни меҳру муҳаббат,

дар Тоҷикистон Меҳргон умри ду-
бора дарёфт. Умуман, истиқлол ба
эҳёи кулли расму оини фархунда-
ву манфиатбори халқи тоҷик му-
соидат кард, то ба сатҳе, ки ҷашни
Наврӯзи мо мақоми ҷаҳонӣ да-
рёт. Барои эҳёи анъанаҳои дерини
мардуми Асосгузори сулҳу ваҳдати
миллӣ – Пешвои миллат, Президенти
Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам
Эмомалӣ Раҳмон ҷидду ҷаҳди зиёд
ба ҳарҷ доданд. Сарвари кишвара-
мон борҳо таъкид намунаанд, ки рас-
му оини халқ ганҷинаи гаронбаҳои
маънавии миллат мебошад ва
онҳоро ҳифз бояд карду ба ояндагон
мерос бояд гузошт. Дар расму оини
мардумон орзую умед, хулқу ативор
ва хостаҳои онҳо ифода меёбанд.
Аз ин лиҳоз, албатта, Меҳргон низ
истисно нест. Аз соли 2009 тибқи
қарори Ҳукумати ҷумҳурӣ Меҳргон
дар саросари мамлакат таҷлил ме-
шавад. Ҳамбаста ба ин бисёр русуми

Иди файзу эҳсон

дӯстию рафоқати одамон, тантанаи
пурнишот аз ҳосили фаровон, рам-
зи некию нақуқорӣ таҷлил мешавад.
Дар сарчашмаҳои бостонии таърихӣ
Меҳргон бо номҳои Митракона ва
Митра зикр гардидааст. Ин ҷашни
бошукӯҳ аслан бо кишоварзӣ ва кори
пурсамар иртиботманд мебошад.
Ончунон ки аз муҳтавои ҳамсаҳояи
қадимӣ бармеояд, Фаридун дар

марбут ба Меҳргон аз нав мавриди
ичро қарор гирифтанд. Ҳамакун,
сол то сол ин фархундаҷашн шукӯҳу
шаҳомати бештар дармеёбад ва дар
таҷлили он хурду қалон ширкат ме-
варзанд. Албатта, дар маркази ҷашн
кишоварзон қарор мегиранд, зеро
Меҳргон, пеш аз ҳама, шукргузори
аз ҳосили гирдовардаи деҳқонони
заҳматкаш аст, ҷашни серию пурӣ,



Меҳргон бар Заҳҳок ғолиб меояд ва
ӯро дар кӯҳи Дамованд занҷирбанд
мекунад. Мувофиқи маълумоти
сарчашмаҳо, Меҳргон, махсусан,
дар аҳди Сосониён бо тантанаҳои
бардавом ҷашн гирифта мешудааст.
Таҷлили Меҳргон шабоҳати зиёд бо
ҷашни Наврӯз дорад. Ба истиқболи
Меҳргон мардум хонаву хавлишонро
тозаю озода мекарданд, манзила-
шонро меоростанд ва гирду атрофро
ба тартиб меоваранд. Дар рӯзҳои
ҷашни Меҳргон (Меҳргон якҷанд рӯз
таҷлил мешуд) одамон ҳамдигарро
табрик гуфтаву ба ҳам ҳадаҳо месупо-
ридаанд. Ифодаҳои Меҳргони бузург
ва Меҳргони кучак маъмул буданд.
Аввали ба аёну ашроф иртибот до-
шту дувумӣ ба доираҳои васеи ода-
мон.

Дар аҳди Шуравӣ дар қатори
Наврӯз ҷашни Меҳргон низ бар аса-
ри сиёсати замон ба маҳдудиятҳо
дучор омад. Дар як давраи муайян
Меҳргонро ҳамчун иди Ҳосилот
дар поёни фасли тирамоҳ таҷлил
менабуданд, ки бештар хусусия-
ти намоишкорона дошт ва як навъ
нақши расмиятро мебозид. Танҳо
ба шарофати Истиқлоли давлатӣ

фаровонҳосилист.

Ба шарофати ҷашни Меҳргон
кишоварзон меҳнати яқсолаи худро
ҷамъбаст мекунанд ва ба ин муноси-
бат тантана меороянд. Ин тамоман
мантиқист, зеро ҳосили кишоварзон
рамзи фаровонист ва идомаи ҳаёти
осоишта мебошад.

Дар таълимгоҳҳои ҷумҳуриамон
низ ҷашни Меҳргон шукӯҳу
шаҳомат ва муҳтавои хос до-
рад. Таҷлили ин ҷашн хонанда-
гонро дар рӯҳияи меҳнатдӯстию
ватанпарварӣ ва эҳтиром ба
арзишҳои маънавии миллат тарбия
мекунад. Дар китобҳои дарсӣ ва
дастурҳои дигари таълимӣ оид ба
ҷашни Меҳргон маълумоти ҷолиб
оварда шудааст.

Устод Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ гуф-
тааст:

*Малико, ҷашни Меҳргон омад,
Ҷашни шоҳону хусравон омад!*

Ин байт аз мақому мартабаи
баланди ҷашни Меҳргон гувоҳӣ
медихад.

*Дилоро ШАФИЕВА,
омузгори мактаби №100-и
шаҳри Душанбе*

Иттилоот	информационӣ	Informational
Ихтисос	специальность	speciality [ˌspeʃiəlɪti]
Иҷро кардан	исполнять, выполнять	fulfil [ˈfʊlˌfɪl], to carry out to execute [tu ˈɛksɪkjʊt], to
Иҷозатнома	разрешение на въезд	visa [ˈviːzə]
Иҷозат додан	разрешать	to allow [tu əˈlaʊ], to permit [tu pəˈmɪt]
Иҷозат, раъзешение, сирсоти	разрешение, спросить	permission [pəˈmɪʃən], to ask permission [tu ˈæsk pəˈmɪʃən]
Илтимос	пожалуйста	please [pliːz]

И

Зант	звонок	bell [bɛl]
Зант задан	звонить, сделать телефонный звонок	to make a phone call [tu meɪk ə fəʊn kɔ:l], to call [tu kɔ:l], to
Зарар	вред, ущерб; потеря	harm [hɑ:m], damage [ˈdæmɪʒ], injury [ˈɪnjuəri]
Зароб	умножение (мат.)	multiplication (math.) [ˌmʌltɪplɪˈkeɪʃən]
Зару	желтый	yellow [ˈjeloʊ]
Зарур (зарурӣ)	необходимо (необходимость)	necessity [nɪˈsesɪti], necessary [ˌnɛsəsɪ(ə)ri]
Зарф	посуда, столовые приборы; наречие (грамм.)	dish [dɪʃ], dishes [ˈdɪʃz], tableware [ˈteɪb(ə)lweə], adverb (gram.) [ˈædvərb]

НАШИРИЯИ «ОМУЎЗГОР»

№41, 13 октябри соли 2022

НАШИРИЯИ «ОМУЎЗГОР»

№41, 13 октябри соли 2022

Бо фармони вазири маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 13.09.2022, №1337 омузиши ва азёд кардани 400 вожаи серистеъмоли забонҳои тоҷикӣ, русӣ, англисӣ барои омузгорону хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ (синфҳои 5-11), устодону донишҷӯёни муассисаҳои таҳсилоти ибтидоӣ, миёна, олиҷи касбӣ ва кормандони соҳаи маориф ва илм ҳатмӣ доништа шудааст.

Муҳлати омузиши ва азёд кардани лугат то санаи 31.12.2022 муайян шудааст.

РАҲНАМОЕ БАРОИ ОМУЎЗИШИ ЗАБОНҲОИ ТОҶИКӢ, РУСӢ ВА АНГЛИСӢ

Дар замони муосир омузиши забонҳои хориҷӣ яке аз муҳимтарин омилҳо барои фаро гирифтани дониш, хабару иттилоот ва навигарҳои илмию фанӣ ба шумор рафта, барои боз ҳам бештар барқарор кардани иртиботҳои гуногуни сиёсӣ ва иқтисодӣ фарҳангӣ бо кишварҳои дигар мусоидат менамояд. Ба ин хотир, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, мухтарам Эмомалӣ Раҳмон омузиши ва донишони забонҳои хориҷиро барои насли ояндасози кишвар зарур шуморида, чихати азхуд кардани онҳо пайваста дастуру ҳидоятҳои раҳнамунсоз медиҳанд.

Қабул гардидани “Барномаи давлатии тақмили таълим ва омузиши забонҳои русӣ ва англисӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2030” (қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, аз 30 августи соли 2019, №438) Вазорати маориф ва илм ва дигар вазорату идораҳои водор месозад, ки барои тақмили таълим ва омузиши забонҳои русӣ ва англисӣ дастури раҳнамои “Лугати вожаҳои серистеъмоли забонҳои тоҷикӣ, русӣ ва англисӣ”-ро омода карда, донишони онро барои тамоми омузгорону хонандагон ва донишҷӯён ҳатмӣ эълон мекунад.

Лугати мазкур 400 вожаи серистеъмолеро дар бар гирифтааст, ки онҳо дар зинаҳои рузмарра бо забони модарӣ пайваста мавриди истифода қарор мегиранд ва маънои онҳо маълуму фаҳмо аст. Ҳамзамон, донишони ин калимаҳо маҳорату малакаи забонорӯзиро ташаккул дода, зимни азёд кардани вожаҳо шавқу рағбат барои донишони забонҳои русӣ ва англисӣ боз ҳам афзунтар мегардад. Яъне лугати мазкур чун як раҳнамо хидмат хоҳад кард.

Шакли электронии ин лугат дар сомонии расми Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон ва дар сомонҳои муассисаҳои зерсохтори он ҷо карда шудааст.

Дар баробари ин, аз ҳамаи роҳбарони муассисаҳои таълимӣ ва омузгорон тақозо карда мешавад, ки дар амалигардонии ин иқдоми вазорат масъулияти баланд нишон дода, зимни азёд кардани лугатҳо хонандагону донишҷӯёро раҳнамоӣ ва назорат намоянд.

Дар иҷрои ин амали неқ ва иқдоми боманфиат дар самти омузиши забонҳои русӣ ва англисӣ ба шумо барору комёбӣ орзу менамоем.

Вазорати маориф ва илми
Ҷумҳурии Тоҷикистон

Об	вода	water [ˈwɔ:tə]
Обу ҳаво	погода	weather [ˈweðə]
Овоз	голос	sound [saʊnd], noise [naɪz]
Оғоз	наҷало	beginning [bɪˈɡɪnɪŋ], start [stɑ:t]
Одам	ҷеҷовек	man [mæn], person [pɜ:sn]
Олат	привычка	custom [ˈkʌstəm]
Олоб	воспитанность	courtesy [ˈkɜ:rtəsi]

О

Набара	внук, внучка	grandchild [ˈɡrænd(ɪ)dʒɪld]
Нав	новий	new [nju:]
Наваҷадор	леҷурӯӣ	duy [ˈdʒu:ɪ]
Намак	сољ	salt [sɔ:l]
Нарх	цена	price [praɪs], cost [kɔst]
Насаб	фамилия	surname [ˈsɜ:nəm]
Нафар	ҷеҷовек, персона	person [pɜ:sn]
Нашр	публикация	publication [ˌpʌblɪˈkeɪʃən]
Нитох доштан	хранить, удерживать	to keep [tu ki:p], to hold [tu həʊld]
Нипастан	сидеть	to sit [tu sɪt]
Нипонӣ	адрес	address [əˈdres]
Ноҷурут	неправильный	false [ˈfɜ:ls], incorrect [ɪnˈkɔrɪkt]
Нӯштан	пить	to drink [drɪŋk]
Нотарс	харабӯӣ	brave [breɪv]
Намоянда	представитель	representative [ˌreprɪˈzentətɪv]

Н

Машин	зарботная плата	salary [ˈsæləri], wages [ˈweɪdʒz]
Мартис	люди	people [ˈpi:p(ə)l]
Мартис	собрание, совещание	meeting [ˈmi:tiŋ]
Мехмон	гость	guest [ɡest]
Мехмонхона	гостиница, гостиница	living room [ˈlɪvɪŋ ru:m], hotel [ˈhəʊtel]
Мехнат	труд, работа	labour [ˈleɪb(ə)r], work [wɜ:k]
Миллат	нация, национальность	nation [ˈneɪʃən], nationality [ˌnæʃənəlɪti]
Минтақа	местность, регион	area [ˈeəriə], region [ˈri:ʒ(ə)n]
Модарсагон	баҷуҷака	grandmother [ˈɡrændmʌðə]
Мӯҷикот, воҷӯрӣ	всеча	meeting [ˈmi:tiŋ]
Мӯҷипарат	общение, коммуникация	communication [ˌkə:mju:ˈneɪʃən]

НАШИРИЯИ «ОМУЎЗГОР»

№41, 13 октябри соли 2022

НАШИРИЯИ «ОМУЎЗГОР»

№41, 13 октябри соли 2022

Ҳақ	истина, правда	right [raɪt], privilege [ˈprɪvɪlɪdʒ]
Ҳаққи хизмат	заработная плата, оклад	wages [ˈweɪdʒz]
Ҳақиқат	правда	truth [tru:θ], reality [rɪˈælɪti] true [tru]
Ҳама	весь, вся, всё	all [ɔ:l], everyone [ˈevriwʌn], everything [ˈevriθɪŋ]
Ҳамкор	коллега, сотрудник	colleague [ˈkɔli:ɡ], coworker [ˈkəʊwɜ:kə]
Ҳамкорӣ	сотрудничество	cooperation [ˌkəʊpəˈreɪʃən]
Ҳамоҳангсоз	координатор	co-ordinator [kəʊˈɔ:dɪneɪtə]
Ҳамроҳ	вместе, спутник	together [təˈgeðə], travelling companion [ˈtræv(ə)lɪŋkəmˈpæniən]

Ҷ

Ҷӯб	палка, древесина	wood [wud]
Ҷӯпон	пастух	shepherd [ˈʃepəd]
Ҷутка	щётка	brush [brʌʃ]
Ҷӯҷа	цыплёнок	chick [tʃɪk]

Ҷ

Ҷавоб	ответ	answer [ˈɑ:nsə]
Ҷавон	молодой	young [jʌŋ]
Ҷавонӣ	молодость	youth [juθ]
Ҷадвал	линейка	ruler [ˈru:lə]
Ҷамъ	совокупность, сумма, итог	total [ˈtəʊtəl]
Ҷамъият	общество	society [səˈsaɪəti]
Ҷанг	война	war [wɔ:]
Ҷануб	юг	South [saʊθ]
Ҷонишин	заместитель директора	deputy director [ˈdeɪpjʊtɪ d(ə)rɪˈrektə]
Ҷонибдор	сторонник	supporter [səˈpɔ:tə]
Ҷорӣ	текущий	following [ˈfɒləʊɪŋ]
Ҷорӯб	веник	broom [bru(:)m]
Ҷумҳури	республика	republic [rɪˈpʌblɪk]
Ҷуворӣ	кукуруза	corn [kɔ:n]
Ҷумъа	пятница	Friday [ˈfraɪdɪ]

Лапарат	государство	state [steɪn], country [ˈkʌntri]
Лапара	крыт, круговорот	circle [ˈsɜːkl], rotation
Лапар задан	протулъятъя	to go around [tu ɡəʊ əˈraʊnd]
Лапарча	степень	degree [dɪˈɡriː]
Лапаркоп	необходимый, нужный	necessary [ˌnesəs(ə)nɪˈneɪdɪ]
Лапароз	длинный	long [lɒŋ]
Лапароз каппиан	полежать	to lie down [tu liː daʊn]
Лапартап	тетрадь	note-book [ˈnəʊt bʊk]
Лапароп	стена	wall [wɔːl]
Лапар	деревня	village [ˈvɪlɪdʒ]
Линкрат	внимание	attention [əˈtenʃ(ə)n]
Лит	сердце	heart [hɑːt]
Липуз	вчерашний день	yesterday [ˈjestədi]
Лаво	лекарство	medicine [ˈmedɪs(ə)n]

Л

Лапарасин	неофициальный	unofficial [ˌnɒfɪʃ(ə)l]
Лапар	запад	west [west]
Лапар (асоби)	скрипка	violin [ˈvaɪəlɪn]
Лапар (тунь)	помешаться	place [pleɪs], to contain [tu ˈkɒntɪn]
Лапар	пасмурный	cloudy [ˈklaʊdi]

Л

Лапаран	шея	neck [nek]
Лапарандал	ожерелье	necklace [ˈneɪklɪs]
Лапар (сүзөн)	тепличный (жаркий)	hot [hɒt], warm [wɔːm]
Лапар	пыль	dust [dʌst]
Лапару атроф	окрестности, пригород	suburbs [ˌsʌbɜːbz]
Лапар (тип)	взять	to take [tu teɪk]
Лапар кардан	плакаты	to cry [tu kriː]
Лапар	цветок	flower [ˈflaʊə]
Лапарон	ваза	vase [ˈvɑːz]
Лапарла	говорящий, прононсопящий	narrator [ˈnærətə], speaker
Лапаранд	овца, баран	sheep [ʃiːp]
Лапаранд	мясо	meat [miːt]

№41, 13 октябрь соли 2022

НАШРИЯИ «ОМУЗГОР»

НАШРИЯИ «ОМУЗГОР»

№41, 13 октябрь соли 2022

Бача	ребёнок, мальчик	child [tʃaɪld], son [sʌn], boy [bɔɪ]
Бачагона	детский	childish [ˈtʃaɪldɪʃ], children's [ˈtʃɪldrənz], for a child [fɔː(r) əˈtʃaɪld]
Башардүстона	Гуманистический	humanitarian [hjuːˈmæniˈte(ə)nɪən]
Беморхона	больница	hospital [ˈhɒspɪtl]

В

Вай	он, она, оно, его, её	he [hiː], she [ʃiː], it: [ɪt hɪm /hɪm], her [hɜː]
Варак	лист	leaf [liːf]
Варзин	спорт	sport [spɔːt]
Варзингар	спортсмен	sportsman [ˈspɔːtsmæn]
Васл	связь	relations [rɪˈleɪʃnz]
Ватан	родина	homeland [ˈhəʊmlænd], motherland [ˈmʌðərlænd]
Ватанӣ	отечественный	domestic [dəˈmestɪk], native [ˈneɪtv], Patriotic [ˈpætriˈɒtɪk]
Вахдат	единство	unity [ˈjuːnɪti] reconciliation [ˌrekənsɪˈleɪʃ(ə)n]
Ваъда	обещание	promise [ˈprɒmɪs]
Вилоят	область, край	region [ˈriːdʒ(ə)n], province [ˈprɒvɪns]
Вобаста	зависимый	dependent [dɪˈpendənt], related [rɪˈleɪtɪd]
Воқеа	событие	event, [ɪˈvent] incident [ˈɪnsɪd(ə)nt]
Воқеъ будан	быть расположенным	to be located [təˈbiː [ləʊˈkeɪtɪd], to be situated [təˈbiː ˈsɪtʊeɪtɪd]
Волидайн	родители	parents [ˈpeɪ(ə)rənts]
Вохӯрдан	встретить	to meet with smb [tu miːt wɪð smb]
Вохӯри кардан	встречаться	to greet [tu griːt], to shake hands [tu ʃeɪk hænz]

Г

Газета	газета	newspaper [ˈnjuːˈspeɪpə]
Галстук	галстук	tie [taɪ]
Гап задан	разговаривать	to speak [tu spiːk]

4

Табасум	улыбка	smile [smɪl]
Табат	пирода	nature [ˈneɪtʃə]
Табоб	врач	doctor [ˈdɒktə], physician
Табрик	поздравление	congratulations [ˌkɒŋgrɪˈleɪʃ(ə)n]
Табриф кардан	пригласить	to invite [tu ɪnˈvaɪt]
Таброп	повтор	repetition [ˌrepiˈtɪʃ(ə)n]
Таброп кардан	повторить	to repeat [tu riˈpiːt]
Табомо	смотреть, зрелище	match [wɑːtʃ], see [siː], spectacle
Тан	тело	body [ˈbɒdi]
Тару тоза	свежий	fresh [freʃ]
Тарофтор	сторонник	supporter [səˈpɔːtə]
Тарбия	воспитание	upbringing [ˌʌpˈbrɪŋɪŋ], education

Т

Савол	вопрос	question [ˈkwestʃ(ə)n]
Саҳат кардан	путешествовать	to travel [tu ˈtrævl(ə)]
Сайх	турист	tourist [ˈtu(ə)rɪst]
Санҷиш	тест	quiz [kwɪz], test [test]
Санъат	искусство	art [ɑːt]
Сар	голова	head [hed]
Сару либос	одежда	clothes [ˈkləʊðz]
Сарпарошона	парикмахерская	barber [ˈbɑːbə]
Сархад	граница	border [ˈbɔːdə]
Саҳфа	страница	page [peɪdʒ]
Синф	класс	class [klaːs]
Сохмон	строительство	construction [ˌkɒnstrɪkʃ(ə)n]
Сулх	мир	peace [piːs]
Сурх	красный	red [red]
Сурх	итла	needle [ˈniːdl]

С

Рӯнома	дневник, газета	school record book [skul rɪkɔːd bʊk], newspaper
Рӯзи корӣ	рабочий день	working day [ˈwɜːkɪŋdeɪ]
Рӯз	день	day [deɪ]
Рӯи, рӯ	лицо	face [feɪs]
Рӯи кайф		[vəˈkeɪf(ə)n]

№41, 13 октябрь соли 2022

НАШРИЯИ «ОМУЗГОР»

НАШРИЯИ «ОМУЗГОР»

№41, 13 октябрь соли 2022

Тарозу	весы	[ˌedʒəˈkeɪfɪn]
Тарҷума	перевод	scales [skeɪlz]
Таҳсил	учёба	translation [trænsˈleɪʃn]
Таҳсил кардан	учиться	studies [ˈstʌdiz], learning [ˈlɜːnɪŋ]
Таҷриба	опыт	to study [tu ˈstʌdi]
Таътил	каникулы	experience [ɪkˈspɪ(ə)rɪəns]
Тоза	чистый	holiday [ˈhɒlɪdi], vacation [vəˈkeɪʃ(ə)n] (for students)
Тоза	чистый	clean [kliːn]

У

Узр	извинение, прощение	apology [əˈpɒlədʒi], excuse [ɪkˈskjuːs]
Уқёнус	океан	ocean [ˈoʊʃ(ə)n]
Улум	науки	sciences [ˈsaɪəns]
Умр	жизнь	life [laɪf]
Умр дидан	жить	to live [tu lɪv]
Умуман	вообще, в целом	in general [ɪn ˈdʒen(ə)rəl], overall [ˌɒvərl]
Умумӣ	общий	general [ˈdʒen(ə)rəl], public [ˈpʌblɪk]
Урф	обычай, обряды	customs [ˈkʌstəmz], habits [ˈhæbɪt]
Усто	мастер	master [ˈmɑːstə], foreman [ˈfɔːmən], skilled workman [skɪldwɜːkmən]
Устохона	мастерская	workshop [ˈwɜːkʃɒp]
Устод	учитель, наставник	teacher [ˈtiːtʃə], mentor [ˈmentɔːr]
Устувор	прочный, устойчивый	steady [ˈstedɪ], firm [fɜːm]
Устухон	кость	bone [bəʊn]
Уҳда	обязательство	duty [ˈdjuːti], responsibility [rɪˈspɒnsəˈbɪlɪti], task [tɑːsk], job [dʒɒb]
ӯ	он, она	he [hiː], she [ʃiː]

Ф

Фаҳмидан	понимать	to understand [tu ˈʌndəˈstænd]
Фаҳмондан	объяснить	to explain [tu ɪkˈspleɪn]
Фардо	завтра	tomorrow [təˈmɒrəʊ]
Фарёд	крик, возглас	cry [kraɪ], shout [ʃaʊt], yell [jel]
Фарзанд	ребёнок	child [tʃaɪld]
Фаромадан	спускаться, сходить	to go down [tu ɡəʊ daʊn], to get off [tu ɡet ɒf]
Фарханг	культура	culture [ˈkʌltʃə]
Фарш	пол, покрытие	floor [flɔː]
Фасл	сезон, время года	season [ˈsiːz(ə)n]

13

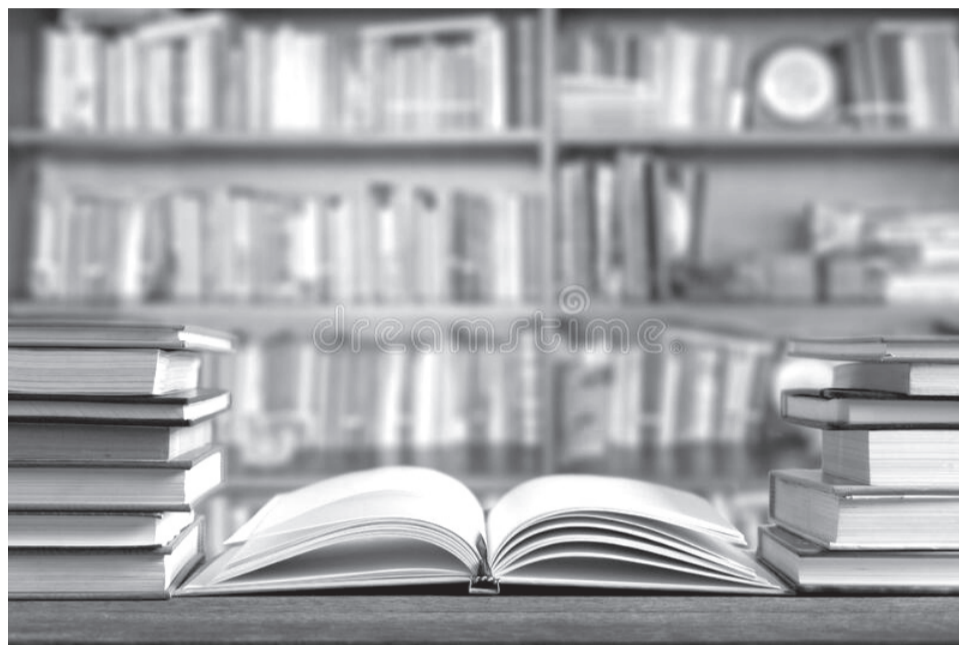
▶ ПОЯИ МИЛЛАТ

Забонро покиза нигоҳ дорем

Мушоҳидаҳо нишон медиҳанд, ки тайи солҳои охир забони тоҷикӣ рушду тақомул ва сайқал ёфта, ба таркиби луғавии он вожаю ибора ва таъбирҳои хушобурангу ғўшнавоз ворид гардид. Вале ҳанӯз носуфтагию костагиҳо дар баёни гуфтор, ғалатҳои дағал дар навиштаҷоту овезаҳо, носоҳеҷию номукамалӣ дар Қоидаҳои имло, нуфуз пайдо кардани сели калимаю ибораҳои лаҳҷавию маҳаллӣ дар марказҳои шаҳру навоҳӣ, аз ҷумла, пойтахт, бенизомӣ ва сардаргумӣ дар навишти рӯзноманигорон дар нашрияҳо (ҳафтаномаю маҷаллаҳо) ва дигар омилҳову аносирӣ ба забон бегона ба покию назофат ва шевоию фасоҳати забони модарӣ латма мезанад.

Таври мисол, дар дохили хатсайру автобусу троллейбусҳо, мағозаю бозору фурӯшгоҳҳо, идораю корхонаҳо, умуман, ҳар ҷо ки чашм меафтад, суҳанони шевагию аз ину он маҳалу минтақа воридшуда ба ғўш ногувору нохушоянд садо медиҳанд ва таъбро хираю рӯҳро афсурда мекунад. Шунидани чунин гуфтор: «дар фалон останофка манъ кунем, ман бхамбум», «аз ин суҳан дилам тар шуд», «лагани авқот», «айниқисса», «гирифта фуридан», «чизе», «атаму ачам», «бувам, аям», «ай чо», «дара хела кардан», «чуз» ва садҳо вожаю таркибҳои сариҷа, ки хусну таровати забони тоҷикиро доғдор месозанд, мутаассифона, рӯз ба рӯз нуфузу густариш ёфта, ҷойи баёни босалосату зебо ва балеги тоҷикиро, ки асрҳо мавҷуд будо ба ғўш форамо рӯҳнавоз мерасид, танг кардаву ғасб карда истодаанд. Аҷобат дар он аст, ки намояндагони маҳаллу музофот ва шаҳру навоҳин ҷумҳури (ҳатто зиёиён) чун дар ин масъала суҳан равад, дарҳол, бо ҳар василаю далелҳои ғўе муътамад худро ҳақ бароварда, «бо тафоҳур» таъкид мекунад, ки ин калимаю ибораҳо дар зодгоҳи мо маъмул аст, чаро онҳоро истифода накунем? Бо чунин андешаи хому иштибоҳангез, ки

дар мағзи ин тоифа ҷой гирифтааст, магар мешавад аз меъёрҳои забони тоҷикӣ, латофату назокат ва сеҳри каломи нобиғагони адабиёти форсу тоҷик ҳарф зад? Аслан, дар масъалаи садди роҳи чунин бенизомӣ гардидан дар истеъмоли калимаю луғоти шевагӣ бояд, қабл аз ҳама, адибону забоншиносон ва устодо-



ну омӯзгорони макотиби миёнаву олӣ талошу кўшиш анҷом диҳанд, вале мўчиби нигаронист, ки ин қишри ҷомеа аксар худ ба ҳарачу марач дар истифодаи вожаю луғатҳои тоҷикӣ роҳ медиҳанду идае аз нависандагон бе ҳадафу бо ҳадаф дар асарҳояшон аз забони худ тўда-тўда калимаҳои лаҳҷавиро истифода мекунанд, ки агар барои зодагони маҳали он адиб маълуму фаҳмо бошад, барои дигар минтақаю маҳал қомилан ноошно мебошад. Дар чанд қиссаю ҳикоя ва романҳои охир хондаам бо калимаҳои «япал-япал», «рука», «қушқутум», «тефи чонвар», «ғижова», «бева», «интиқин», «бала-чақа», «дангал» ва таркибҳои ба меъёри забони адабии тоҷик ноошно, вайрону муглак вохўрдам ва афсўсу дарег хўрдам, ки ҳисси маҳалпарастӣ қишонаи мустаҳқаи рўйини забони ноби тоҷикиро низ хароб карда истодааст. Дар

бисёр суҳбатҳо ин тоифа қаламбастон чунин амали худро саҳеҳу ба табиати забони тоҷикӣ созгор мешуморанд ва дарҳол чун «тарошаи аз бом афтада». «Луғати нимтафсилӣ»-и устод Садриддин Айниро шафёе меоранд. Ёрони азиз, устоди саршинос, мутафаккир, забоншинос, нобиға Айнии бузург ҳаргиз ба

мақсад истифода мешавад, ки мутаассифона, роҳи дигари маҳлуқунии забони тоҷикӣ мебошад, ки ҳаргиз қобили қабул нест. Дар хусуси навиштаҷоти пурғалати пештоқи мағозаю фурӯшгоҳҳо, идораю муассисаҳо, марказҳои фароғатӣ, савдою тиҷорат дигар ҳарф намезанем, зеро ғўши дардшунав намонад, ки ба ислоҳи ин бевандуборӣ кўшад. Сели беохирӣ ғалатнависӣ, ки таъбро хира мекунад, дар ҳоли афзудан аст. Бадтарин раванд дар ин самт, номгузорӣ кардани дуқону мағоза ва марказҳои савдою тиҷоратӣ бо исмҳои хоричиест, ки шояд обову аҷдои соҳибони ин фурӯшгоҳҳо аз маъниву моҳияти ин вожаҳо хабар надошта бошанд.

Мулоҳизаҳо дар атрофи Қоидаҳои имлои забони тоҷикӣ низ хеле зиёданд. Аз ҷумла, то ҷое шунидем, масъулону мутаассаддиёни Қумитаи истилоҳот ва забони назди Ҳукумати ҷумҳури пешниҳод кардаанд, аз калимаҳои арабӣ у-и дароз бардошта шаванд. Натиҷаи ҳамин аст, ки имрӯз, фарзи мисол, калимаҳои «рух», «ручу», «пажуҳиш», «шуро» бе у-и дароз навишта мешаванд. Далели илмӣ ин «ислоҳот» чист? Боре бигўед! Дар «Имло...» дар боби «Имлои исм» омадааст, ки «ҳарфи аввали калимаи нахуст ва исми ҳоси дохили номи таркибии мақомоти давлатӣ ва худидорақунии маҳаллӣ: ... Мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии шаҳри Ваҳдат, Ҷамоати дехоти Шинг» қалон навишта мешавад. Пурсида мешавад, чаро?

Охир, мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатӣ ё ҷамоати дехот (шаҳрак) маъмулан исми ҷинс аст. Пас, агар Ваҳдату Шинг исми ҳос бошанд, калимаи мақомат чаро бо ҳарфи қалон навишта мешаванд? Чунин иштибоҳ дар навишти номи расмии таълимгоҳҳо, масалан, Муассисаи давлатии «Коллеҷи тиббии шаҳри Душанбе» ба мушоҳида мерасад, ки ба назари мо, ҳаргиз дуруст нест. Аслан вақт аст, то аз ин номгузориҳои ба табиату хусусиёти сарфию навҳини забони тоҷикӣ бегона даст бикашем ва ба ин бевандуборӣ дар қиболи истеъмоли истифодаи калимаҳои забони тоҷикӣ хотима бубахшем.

Шодӣ РАҶАБЗОД,
«Омӯзгор»

▶ КўДАКИСТОН

Дар таълиму тарбияи кўдагон ҳамагон масъуланд ва аз ин лиҳоз, ҳар зинаи омўзишу парвариш махсусият ва аҳамияти худро дорост. Дар ин миён нақши кўдакистонҳо бештар ба назар мерасад. Агар оила нахустмарҳила ва сарчашмаи тарбияву таълими фарзанд бошад, кўдакистон нахустзинаи идомабахш аз ин лиҳоз аст. Маҳз дар муассисаҳои томактабӣ насли наврас бо омўзиши фаъол оғоз мекунад ва ин аз бисёр ҷиҳат роҳи минбаъдаи кўдаконро равшану муайян месозад. Дар ин замина, мураббӣҳои масъулияти зиёде ба дўш аст ва онҳоро мебояд, ки ба ҳама ҷузъиёти таълиму тарбия тавачҷух зоҳир намоянд, ғамхору меҳрубон, мушоҳидакору хушгуфтор бошанд ва донишу маҳорату малакаи худро мунтазам тақмил бахшанд. Кўдакистонҳо низ чун як узви ҷомеа бояд ҳамқадами замон бошанд, рўҳияи айёморо хуб дарк намоянд ва самтҳои таълиму тарбияро дуруст муайян бикунанд. Мо, хушбахтона, дар айёми соҳибистиклолии Ватани азизамон зиндагӣ дорем ва ин, албатта,

Муҳаббат ба забони модарӣ

муҳимтарин омили муайянсозии самтҳои фаъолиятҳои дар ҷодаи таълиму тарбияи насли наврас аст. Як рӯки муҳими кишвару миллати соҳибистиклол доштани забони давлатӣ мебошад (дар радифи Парчаму Нишону Суруди миллӣ). Мувофиқи Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи забони давлатӣ» забони тоҷикӣ забони давлатӣ эълон гардидааст ва дар тамоми соҳаҳои ҳаёти мамлакат маҳз ҳамин забон ҳамчун забони муошират ва расмии коргузори пазируфта шудааст. Донистани забони тоҷикӣ барои тамоми сокинони Тоҷикистон ҳатмист. Як омили асосии бузургдашту эҳтироми забони тоҷикӣ парваридани муҳаббат нисбат ба он дар ниҳоди наврасон аст. Дар сарғаи ин кори нек кўдакистонҳо қарор доранд. Дар дили насли наврас бо ҷӣ усулҳои бод муҳаббати самимӣ нисбат ба забони модариро устувор ҷой дод? Ба назар

ри мо, дар ин самт, пеш аз ҳама, бояд ба кўдакон бо забони содаю фасеҳу фаҳмо аз хусуси бузургии тавонони забони тоҷикӣ ҳикоят кард. Бояд гуфт, ки забони мо аз муктадиртарин забонҳои ҷаҳон буда, таърихи тўлонии рангину пуршебу фароз дорад. Дар асоси таърих дар ақсар давлатдорихи худуди Осиёи Миёна забони тоҷикӣ мақоми давлатӣ доштааст ва дар коргузори васеъ истифода мешудааст. Вобаста ба ин таъкид аз давлатдорӣ Сомониён чанд суҳан мебояд гуфт. Таъкиду тавзеҳи он нукта ҳам муҳим аст, ки бо забони тоҷикӣ бузургии зиёде осори барҷаста эҷод кардаву ба мартабаҳои баланд расидаанд. Имрӯз оламиён забони тоҷикиро чун забони андарзҳои ҷовидонии устод Рўдакӣ, «Шоҳнома»-и безаволи Фирдавсӣ, «Гулистон»-у «Бўстон»-и Саъдӣ, «Хамса»-и Низомӣ, «Маснави маънавий»-и Мавлоно, «Баҳористон»-и

Ҷомӣ... мешиносанду эътироф мекунанд. Ба кўдакон оид ба адибони бузурги миллат ва идае аз осори машҳури онҳо маълумоти ибтидоӣ додан ҳисси эҳтироми онҳоро нисбат ба абармардони миллату осорашон ва албатта, нисбат ба забони тоҷикӣ бедор мекунад. Маълум, ки кўдакон шеърро сурудро дўст медоранд ва бо шавқу завқ мешунаванду замзама менамоянд. Бо тақия ба ин ҳислаташон ба онҳо дар ситиоши забони тоҷикӣ шеърҳо гуфтан ва ин шеърҳоро барои азёд қардан супориш додан (беҳтараш, ахлола азёд қардан) хеле муфид хоҳад буд. Хушбахтона, дар ситиоши забони модарӣ шеърро хикоят, суруду тарона, зарбулмасалу мақол ва андарзҳои фаровон мавҷуданд, ки аз онҳо мураббӣҳои кўдакистонҳо ба таври фаровон истифода бурда метавонанд. Ба кўдакон оид ба ҳаёт ва фаъолияти пурмуҳтавою ибратомўзи

Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Певои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон маълумоти мувофиқ додану таъкид бинмудани тавачҷухи ҳамешагии Сарвари кишвар ба забони тоҷикӣ ва эҳтирому арҷгузори он аз муҳимтарин омилҳои парвариши муҳаббат ба забони модарист. Суҳанони зиёду андарзбори Пешвои миллатро кўдакон низ (маҳсусан, кўдакони синни томактабӣ) бо мадади мураббӣ метавонанд хуб сарфаҳм раванду ба хотир гиранд ва тақдор бикунанд. Барои мисол, танҳо аз номи як китоби Сарвари кишвар оид ба забони модарӣ ёдовар мешавем: «Забони миллат – ҳастии миллат». Дар қардани маънии ҳакин ном ва ба хотир гирифтани он худ ҷаҳоне таассурот аст барои кўдакон. Умуман, барои ҳар як мураббии фаъол омилҳои ташаккули муҳаббати кўдакон нисбат ба забони тоҷикӣ хеле фаровонанд. Гулбаҳор АЗИМОВА, сармураббӣ ширхоргоҳ-кўдакистони №159-и ноҳияи Шоҳмансур



▶ БАҲС

Сифати китоби дарсиро такмил бояд дод

Китоби «Хуқуқи инсон» (барои синфи 10) соли 2010 ва «Хуқуқи инсон» (барои синфи 11) соли 2011 нашр гардида, то имрӯз ҳамчун маводи таълимӣ истифода мешуданд.

Нихоят, китоби «Хуқуқи инсон» (барои синфи 10) (Т.Н.Зиёзода ва дигарон, «Хуқуқи инсон» синфи 10, Душанбе, «Маориф», 2022), «Хуқуқи инсон», барои синфи 11 (Т.Н.Зиёзода ва дигарон, «Хуқуқи инсон», синфи 11, Душанбе, «Маориф», 2021) аз нав ба нашр расиданд.

Мо, омӯзгорони муассисаҳои тахсилоти умумӣ, умедвор будем, ки дар давоми зиёда аз 10 сол муаллифон пешравӣ ва тағйиротро дар ҳаёти ҷомеаи ҷаҳонӣ ва Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҳисоб гирифта, доир ба мавзӯҳои китобҳои дарсӣ далелу навоғонҳои ҷомеаро пешкаши хонандагон мегардонанд. Мутаассифона, дар китобҳои нави дарсӣ зикршуда далелу рақамҳое, ки дар китобҳои дарсӣ пешгара буданд, айнан оварда шудаанд.

Барномаи таълимӣ барои ҷаҳонӣ асосҳои давлат ва ҳуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон (синфҳои 8-9) ва «Хуқуқи инсон» (синфҳои 10-11) барои муассисаҳои тахсилоти умумӣ соли 2018 нашр гардида буд.

Китобҳои дарсӣ ҳуқуқи инсон мебоист тибқи талаботи барномаи таълимӣ навишта мешуданд. Аммо дар китобҳои дарсӣ номувофиқати бобҳо ва мавзӯҳо бо барномаи таълимӣ мушоҳида карда мешавад. Мо дар давоми мақола фикрҳои худро доир ба далелу рақамҳои кӯҳна ва номувофиқати бобҳо ба мавзӯҳои китоби дарсӣ бо барномаи таълимӣ андешаҷойро асоснок мекунем.

Дар барномаи таълимӣ омадааст: «Фанни таълимӣ ҳуқуқи инсон ... дар асоси нишондодҳои марбутаи Конституцияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, талаботҳои Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи маориф», «Барномаи системаи давлатии омӯзиши соҳаи ҳуқуқи инсон дар Ҷумҳурии Тоҷикистон», Концепсияи миллии маълумоти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Концепсияи миллии тарбия дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, Стандарти давлатии фаннӣ оид ба ҳуқуқи инсон ... таҳия карда шудааст» (сах. 3).

Аммо бо таассуф бояд зикр

Чанд андеша перомуни китобҳои дарсӣ ва барномаи таълимӣ фанни ҳуқуқи инсон барои синфҳои 10-11

кард, ки то имрӯз Стандарти давлатии фаннӣ оид ба ҳуқуқи инсон, таърихи халқи тоҷик ва таърихи умумӣ таҳия ва ба омӯзгорон дастрас нагардидааст. Инчунин, дастури роҳнамои омӯзгор аз фанҳои ҳуқуқи инсон ва таърихи таҳия ва ба омӯзгорон дастрас нашудаанд, дар сурате ки Стандарт ва роҳнамои омӯзгор аз фанҳои дигар таҳия, нашр ва дастраси омӯзгорон гардидаанд.

Дар барномаи таълимӣ, боби 2 «Аз таърихи пайдоиши ғояи ҳуқуқи инсон» 2 соат пешбинӣ шудааст, аммо ин боб дар китоби дарсӣ умуман вучуд надорад.

Мавзӯҳои «Вазифаҳои асосии инсон ва шаҳрванд», «Механизми миллии ҳифзи ҳуқуқи инсон», «Механизми байналмилалӣ ҳифзи ҳуқуқи инсон» дар барномаи таълимӣ пешбинӣ шуда бошанд ҳам, ин мавзӯҳо дар китоби дарсӣ ҳамчун замима дода шудаанд.

Дар барномаи таълимӣ дар бораи «Хуқуқи инсон ва коррупсия» соати дарсӣ пешбинӣ нашудааст, аммо дар китоби дарсӣ замимаи «Хуқуқи инсон ва проблемаи коррупсия пешбинӣ шудааст». Зарурати бобҳои дарбарномаи таълимӣ пешбинишударо «Замимаҳо» гуфта, муаррифи қардан бо қадом сабаб бошад?

Дар таҳияи мавзӯи «Хуқуқи мурочиат қардан ба мақомоти давлатӣ», муаллифони китоби дарсӣ ба саҳлангори роҳ додаанд. Дар мавзӯ доир ба қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон дар бораи мурочиат қардан талаботи Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи мурочиатҳои шаҳрвандон» нишон дода шудааст. Ҳол он ки аз 23.07.2016, №1339 Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи мурочиатҳои шахсони воқеӣ ва ҳуқуқӣ» ба ҳукми амал даромадааст. Дар моддаи 26-и қонуни мазкур омадааст: «Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 14 декабри соли 1996 «Дар бораи мурочиатҳои шаҳрвандон ...» аз эътибор соқит доништа шавад». Дар қонуни қадид навъи мурочиати шахсони воқеӣ ва ҳуқуқӣ тамоман дигар аст. Зарур аст, ки мавзӯи мазкур аз нав тибқи талаботи Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи мурочиатҳои шахсони воқеӣ ва ҳуқуқӣ» таҳия карда шавад.

Доир ба китоби дарсӣ «Хуқуқи инсон», барои синфи 11

баъзе андешаҳои худро иброз мекорем.

Дар барномаи таълимӣ боби «Хуқуқҳои занон» пешбинӣ нашудааст. Дар китоби дарсӣ бошад, боби 6 «Хуқуқҳои занон» ном дошта, 4 мавзӯро дарбар мегирад. Сабаби номувофиқати барномаи таълимӣ ва китоби дарсиро мо, омӯзгорон, нафаҳмидем.

Дар бештари мавзӯҳои кито-

зиденти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон дар Иҷлосияи Генералии СММ пешниҳод намуд, ки солҳои 2003-2015 солҳои «Оби тоза» эълон карда шавад, ки онро аъзои ин созмони бонуфузтарини байналмилалӣ бо хушнудӣ пазируфтанд. Бо ташаббуси Ҷумҳурии Тоҷикистон солҳои 2005-2015 –ро «Амалиёти оби тоза» эълон кард» (сах. 15).

парасторони Хазинаи мазкур 131 кумаки молиявӣ барои татбиқи 67 лоиҳа дар 32 кишвари ҷаҳон пешниҳод намудааст» (сах. 80) Наход дар давоми 34 соли минбаъда хазинаи ихтиёрии СММ барои ҷабридагони шиканҷа ягон лоиҳаи дигарро амалӣ накарда бошад?

Дар мавзӯи «Кӯдакон - гурӯҳи осебпазирӣ иҷтимоӣ» доир ба риояи нашудани ҳуқуқҳои кӯдакон дар ҷаҳон далелу рақамҳои маърузаи соли 2001 барои иҷлосияи махсус оид ба вазъи кӯдакон омодагардидаи Муншии Кулли СММ «Мо-кӯдакон» нишон дода шудааст (сах. 82-83). Наход дар давоми зиёда аз 20 сол далелу рақамҳо тағйир наёфта бошанд?

Дар мавзӯи «Конвенсияи СММ дар бораи ҳуқуқҳои кӯдак» омадааст: «Кумитаи ҷавонон, варзиш ва сайёҳии назди Ҷумҳурии Тоҷикистон» (сах. 87). Ҳол он ки чунин кумита вучуд надорад. Дар назди Ҷумҳурии Тоҷикистон Кумитаи ҷавонон ва варзиш ва Кумитаи рушди сайёҳӣ мавҷуд аст.

Дар мавзӯи иҷрои адолати судӣ «Нисбат ба ноблигон дар қисмати 5 «Қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон дар бораи иҷрои адолати судӣ нисбат ба ноблигон омадааст: «Тартиби баррасии ҳуқуқвайронкунонии ноблигон дар Ҷумҳурии Тоҷикистон дар асоси Кодекси Ҷумҳурии Тоҷикистон дар бораи ҳуқуқвайронкунонии маъмури (соли 1985) ва Кодекси ҷиноятӣ-мурофиавии Ҷумҳурии Тоҷикистон (соли 1961) муайян карда мешавад (сах.99). Ҳол он ки Кодекси ҳуқуқвайронкунонии маъмури Ҷумҳурии Тоҷикистон нею балки Кодекси ҳуқуқвайронкунонии маъмури Ҷумҳурии Тоҷикистон ном дошта, 31 декабри соли 2008, №455 қабул шудааст. Кодекси соли 1985 қабулшуда аз эътибор соқит доништа шудааст.

Кодекси ҷиноятӣ – мурофиавии Ҷумҳурии Тоҷикистон нею Кодекси мурофиавии Ҷумҳурии Тоҷикистон ном дошта, охири маротиба бо тағйиру иловаҳо соли 2016 қабул карда шудааст.

(Давом дорад)

Собирҷон ҒУЛОМОВ,
омӯзгори гимназияи хонандагонии лаёқатманди ба номи
А.Балъамии шаҳри Ваҳдат



би дарсӣ далелу рақамҳои кӯҳна оварда шудаанд. Масалан, «То соли 2007 ба Статуси Римии Суди Байналмилалӣ Ҷиноятӣ 104 давлат ҳамроҳ шуда, бо ҳамин юридиксия (доираи ҳуқуқӣ) онро эътироф намуданд» (сах. 7). Наход дар давоми 15 сол ба ин Статут ягон давлати дигар ҳамроҳ нашуда бошад?

«Мисоли равшани он Федератсияи Русия аст. Дар ин кишвар барӯйхаттири қаблӣ аҳоли дар соли 1989 муайян сохт, ки шумораи аҳоли дар ин муддат 1,8 млн нафар кам шудааст...» (сах.9) ҳол он ки баъди соли 1989 дар Федератсияи Русия 3 маротиба: солҳои 1999, 2009 ва 2019 барӯйхаттири аҳоли гузаронида шудааст.

«Агар мақомоти тандурустӣ то моҳи июни соли 2004 расман 317 нафарро ба қайд гирифта бошад, пас, дар соли 2005 ин шумора ба 506 нафар расидааст» (сах. 21). Наход дар давоми 17 соли минбаъда шумораи гирифтронии ВМНО зиёд нашуда бошад?

Дар мавзӯи «Масъалаҳои экологӣ ва ҳуқуқи инсон», дар қисмати дуҷуми мавзӯи «Масъалаҳои умумичаҳони экологӣ ва ҳуқуқи инсон» омадааст: «Таъмини инсон бо оби тоза яке аз проблемаҳои имрӯзаи ҷаҳон ба шумор меравад. Аз ин рӯ, Пре-

Ба фикри мо, ин фикр қомилан ғалат аст. Беҳтар мебуд, муаллифон менгоштанд, ки аз тарафи Иҷлосияи Кулли СММ 4 ташаббуси Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба масъалаҳои об пазируфта шудааст, ки инҳоянд:

1. Соли 2003 – соли «Оби тоза»
2. Солҳои 2005-2015 - Даҳсолаи байналмилалӣ «Об барои ҳаёт»
3. Соли 2013 –соли «Ҳамкорӣ дар соҳаи об»
4. Солҳои 2018-2028 –Даҳсолаи байналмилалӣ амал «Об барои рушди устувор»

Қисмати 3-и мавзӯи мазкур «Вазъи экологӣ дар Тоҷикистон» ном дорад, ки ба вазъи экологии кишварамон бахшида шудааст. Аммо дар бораи тағйирёбии иқлим, яъне гармшавии ҳаво дар сайёра чизе гуфта нашудааст. Дар Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 22 декабри соли 2017 омадааст: «Тибқи маълумот аз 14 ҳазор пиряхе, ки дар кишвари мо ба қайд гирифта шудааст, дар давоми 40 соли охир бо сабаби гармшавии иқлим ҳазор пирях аз байн рафтааст ва ин раванд солҳои охир бо суръат идома дорад» (сах. 32).

«Аз соли 1983 то охири соли 1988 мутобиқи тавсияҳои Шурои

5. Омӯзгор кӯшиш мекунад, ки доир ба қисматҳои партофташуда ва ё даркнакардаи хонандагон аз нав маълумоти мухтастар диҳад.

6. Дар супориши хонагӣ хонандагон метавонанд дониши омӯхтаи худро дар дафтари сабт намоянд.

Ин сабку усулро бо мақсади азхудкунии луғати нав, фаъл кардани донишҳои заминавии хонанда, ҳазм кардани мавзӯи нав ва аз ҳама муҳим, барои рушди муошират истифода бурдан хело бамаврид аст.

Вақти сарфшаванда то 15 – 20 дақиқа буда, дар гурӯҳҳои дунафарӣ, гурӯҳи қалонтар ва ё тамоми синф амалӣ карда мешавад.

Марҷона ҲАСАНОВА,
омӯзгори литсейи рақами 3,
шаҳри Душанбе

▶ ДАРСИ МУОСИР

Барои омӯзондани забони англисӣ сабку шева ва усулҳои гуногун таълимӣ пешниҳод шудаанд, ки омӯзгорон метавонанд аз онҳо ба таври огоҳона истифода баранд. Усулу методҳои мазкур хонандагонро барои омӯзиши забонҳои хоричӣ ҳавасманд мегардонад. Равишҳои омӯзиш ба мо дар татбиқи таълим кумак мерасонанд. Матлаби зер намунаи чунин равишҳои фаёлият барои омӯзгорон аст.

Намунаи 1: Касеро ҷустуҷӯ дорам, ки...

Ин тарзи омӯзиш хонандаро ҳавасманд месозад, ки бо дигар шарикдорони худ саволу ҷавоб баргузор намуда, кӯшиш намояд, ки дар синф касеро пайдо кунад, то ба тавсиф мувофиқ буда, маълумоти муайянеро донад.

Қадамҳо барои фаёлият:

1. Омӯзгор намунаи варақаҳои «Касеро ҷустуҷӯ дорам, ки...»-ро, ки дар он суханҳо оварда шудаанд, омода мекунад. Ҳар як

хонанда як варақа мегирад.

2. Хонандагон тавзеҳоти гуногун дар варақа қайдшударо мехонанд ва кӯшиш менамоянд, ки ба назди хонандае раванд, ки ба тавзеҳоти дар варақа қайдшуда мувофиқ ва ё ҳадди ақал наздик бошад.

3. Хонандагон дар синф ба шарикдорони худ савол медиҳанд, то шахсеро бо чунин хислатҳо пайдо кунанд, ки ӯ тавонад ба саволҳо ҷавоб диҳад.

4. Баъд аз ёфтани шахси мувофиқ ба тавзеҳоти варақа, онҳо номи он хонандаро дар варақаи корӣ менависанд ва рафта ба ҷойи худ менишинанд.

Истифода аз ин равиши омӯзиш дар ниҳоди хонандагон тафаккури интиқодӣ, муошират ва дарки маъноро рушд медиҳад.

Намунаи 2: Варақаҳои «Пурсиш ва посух»

Ин равиши омӯзиш хонандагонро водор

месозад, ки доир ба мавзӯи нав худомӯзи намоянд.

Қадамҳо барои фаёлият:

1. Омӯзгор саволҳоро доир ба мавзӯи нав дар як тарафи варақа ва посухро дар тарафи дигари он қайд мекунад.

2. Омӯзгор аҳли синфро ба 4 ва ё 5 гурӯҳ ҷудо менамояд.

3. Ба ҳар як гурӯҳ як варақа дода мешавад. Хонандагон дар гурӯҳ ҳар ду тарафи онро мехонанд, бо ҳам суҳбат карда, мутмаин мегарданд, ки ҳам савол ва ҳам ҷавобро дар хотир нигоҳ медоранд.

4. Хонандагони ҳар як гурӯҳ бо навбат маълумоти гирифтаи худро ба аҳли синф муаррифи ва кӯшиш мекунад, ки ба хонандагон саволеро доир ба маълумоти нав пешниҳод намоянд. Бо истифода аз варақаҳо ҷавобҳои ҳамдигарро месанҷанд.

АДАБИЁТ

Асаре дар бораи ҳаёту мамоти инсон

Лев Николаевич Тостой (1828-1910) яке аз маъруфтарин адибони сатҳи ҷаҳонист, ки бо асарҳои мондагори хеш ганҷинаи адабиёти оламро ғани гардондааст. Бо гузашти солҳо осораш номи ӯро машхуртар мекунад ва арзишу аҳамияти онҳо пайваста боло меравад. Дар са-росари дунё асарҳои ин нобиғаи арсаи адабро миллионҳо нафар мехонанд ва муҳаққиқону адабиётшиносону нависандагон ба маҳорати эҷодиву адабиаш баҳои баланд медиҳанд.

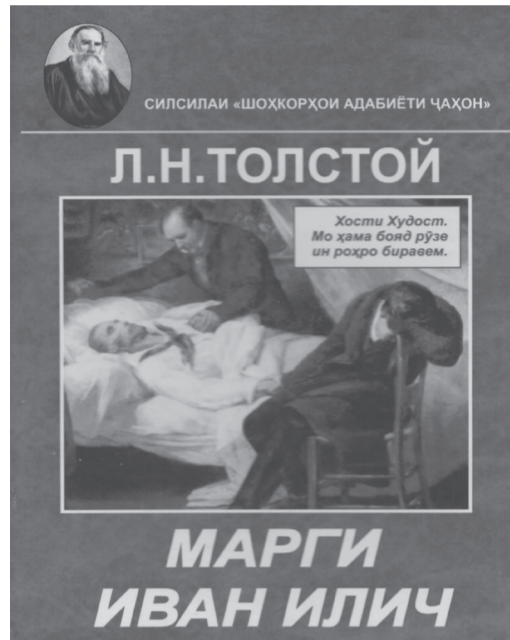
Тарҷумаи асарҳои бо забонҳои дунё далеле дигари гуфтаҳои болост. Дар баробари ин, таъсири эҷодиёташро дар аксари нависандагони насли нав метавон мушоҳида кард. Хушбахтона, қисмати зиёди асарҳои нависандаи бузург Толстой бо забони тоҷикӣ тарҷумаву дастраси хонандагон гардидаанд ва дилбохтагони осораш дар кишвари мо зиёданд ва китобҳои ӯро мехонанду лаззати маънавий мебардоранд. Ба ҳамин мазмун ташкилоти ҷамъиятии «Маркази омӯзиш, таҳқиқ, тарҷума ва нашри адабиёти ҷаҳон», ки ба нашри китобҳо аз силсилаи «Шоҳкориҳои адабиёти ҷаҳон» машғул буда, дар ин самт китобҳои нависандаи машхур Орхан Памук «Номи ман Сурх аст», маҷмуаи «Маҳкуми бегуноҳ»-и адиби маъруф Л. Н. Толстой, китоби ҳикоятҳои ва ҳидоятҳои аз «Маснавии маънавий»-и Ҷалолиддини Балхӣ, маҷмуаи «Панҷоҳ ҳикоя»-и устоди ҳикоя А. П. Чеховро ба нашр расондааст ва панҷумин асар аз ҳамин силсила қиссаи «Марги Иван Илич»-и Л. Н. Толстой (Душанбе, 2022. – 192 с.) мебошад, ки дар таҳия, танзим, тасхех ва тавзеҳоти донишманди пуркор, номзоди илми филологияи Шодӣ Шоқирзода ба таърифи расид, ки барои хонандаи тоҷик падидаи нишотбахши фарҳангӣ ва маънавий махсуб меёбад.

Повести «Марги Иван Илич» ҳамчун асари фалсафӣ дар бораи маргу зиндагӣ навишта шуда, аз кучактарин то ҷузъиёти бузург аз маргро ба хонанда ошкор месозад. Нависанда ба хонанда гӯшзад мекунад, ки бо наздик шудани марг лаҳзаҳои зиёди ҳаёти гузаштаи инсон аз пеши назар чун навори кино мегузаранд, вай аз аъмоли худ пушаймон мегардад, роҳи раҳой аз вартаро ҷӯе мешавад, нодаркору камирода шудани худро дарк мекунад, нотавону пажмурдагии хешро дар пеши марг мефаҳмад. Бо вучуди ин, воқеоти асар, ки гоҳо дорои драматизми шадид мебошад, дар гирди қаҳрамони марказии қисса ҷарҳ мезанад. Ба таъкиди Ш. Шоқирзода (дар «Сарсухан»), шахсияти аслии асар Иван Илич ҳам мехост чун хамаи мардум зиндагӣ кунад. Ягона вежагии ҳос дар ӯ вучуд надорад ва нафаре нақси ӯро низ мушоҳида накардааст. Ҷун дигарон як инсонӣ муқаррариву миёнаҳол буд ва дар байни одамон зиндагӣ мекард ва барояш қонун, меъёр, намуна ва нақуқорӣ дар мадди аввал қарор дошт. Иван Илич дар зиндагии рӯзмарра ва кор комёб мебошад, вале дар зиндагии шахсӣ дучори мушкилот аст, ки ба навъе аз муваффақиятҳои қораи сарчашма мегиранд. Иван ҳеч вақт фикр намекард, ки рӯзе мерасаду мемирад.

Ҳамин тариқ, сужаи асар дар атрофи фалсафии Иван Илич ҷарҳ мезанад ва ӯ дар марҳалаҳои зиндагӣ якбораву ногаҳонӣ ба бемории саҳт гирифта мешавад ва ба ин натиҷа мерасад, ки марг дар камини ӯст. Вай дар ин ҳолат дар назди вичдони хеш ҳисобот медиҳад ва ҳар амали худро арзишдоварӣ мекунад. Ҳамин тариқ, дар асар маънаҳои

фочивавио фардикунонишуда низ ба назар мерасанд, чун ӯ худ бисёрихоро ба анҷоми амалҳои нек ва қорҳои шоиста талқин менамуд, ҳол он ки ин гуфтаҳо ба худӣ ӯ низ рабт доранд.

Ҳодисаву воқеаҳо ва лаҳзаҳои сужаи асар дар атрофи қорҳои анҷомдодаи Иван Илич давр мезананд ва нависанда моҳияти



амалҳои қаҳрамони асарро барои хонанда мекушояд. Дар тасвири лаҳзаҳои Толстой аз ҳеч чиз гузашт намекунад, воқеияти ҳолро бозтоб мекунад, ки ҳар як лаҳзаи он ба хонанда таъсири амики рӯҳиву равонӣ мебахшад ва мақсаду мароми нависанда, ки дарки воқеии ҳаёт ва фалсафии зиндагист, муассир чило медиҳад. Тасвири нависанда дар қисмати охири китоб басо ҷолибу муассир ва тақонбахш мебошад:

«Аз ҳамон лаҳза фарёдҳои шурушуд ва се рӯзи тамом идома ёфт. Фарёдҳои чунон даҳшатноку мудовим буд, ки ғайримумкин буд инсон аз паси ду утоқи дарбаста, онсӯтар бишнавад ва ба худ наларзад. Аз лаҳзае, ки ба пурсиши ҳамсараш посух дода буд, дарёфт, ки дигар хама чиз тамом шуда, бозгаште даркор нест, поён, ҳамон поён фаро расида буд ва тардидҳои ханӯз аз миён нарафта ва ҳамчунун побарҷост.

Ба лаҳҳои гуногун фарёд мекашид:
– Вой! Вой!, Вой!
...Касе дар қанори ӯ гуфт: – Тамом шуд!
Ҷун ҷумларо шунид ва даруни рӯҳи худ тақорор кард.

Бо худ гуфт: «Марг тамом шуд. Он дигар дар миён нест».

Нафаси амике фуру бурд, дар миёнаи сар додани нафас ист кард, дасту пояшро кашид ва даргузашт».

Нависанда ва мунаққиди шинохтаи амрикоӣ дар мақолаи «Нақди «Марги Иван Илич» қиссаи Толстойро мавриди таҳлили ҳамҷониба қарор дода, маҳорати нависандаро дар бозтоби ҳаёт ва тасвири марг нишон додааст. Ба таъбири ӯ, «самимияту ошқорғӯйе, ки Толстой дар иродаи ин ҷанбаи марг нишон медиҳад, дар асари ҳеч нависандае пеш аз ӯ дида нашуда ва таъсире, ки барҷо мегузорад, озордиҳанда аст. Шояд мутолиаи ҳеч асар то ин андоза дардовар набошад».

Дарвоқеъ, китоби «Марги Иван Илич» ҳамчун асари тарбиявӣ фалсафӣ ва омӯзанда барои доираи васеи хонандагон муфиду судманд мебошад ва захмату талошҳои муҳаққиқ ва мутарҷими некбин Шодӣ Шоқирзода шоистаи таҳсин аст.

Н. ОХУНЗОДА,
«Омӯзгор»

Деҳаи Качровут дар мавзеи басо назаррабо, дар домани кӯҳсори хушбоду ҳаво, дар ҳудуди ноҳияи Деваштичи вилояти Суғд ҷойгир аст. Сокинони ин деҳаи начандон қалон ҳама зиндадилу адабпарваранд, ба шеър суруд, ба калом бадеъ, ба китобу дафтар эҳтирому эътиқоди самимӣ доранд.

Зумрае аз эҷодкорони Качровут дар сатҳи ҷумҳурий низ чеҳраҳои шинохтаанд. Омӯзгори фаъолу равшанзамир Нозим Соҳиб дар мактаби деҳа ба шогирдон аз фанҳои забону адабиёти тоҷик дарс мегӯяд, тозақору навоар асту усули тадриси самарбораш борҳо мавриди таваҷҷуҳи масъулони шӯъбаи маорифи ноҳия қарор гирифта. Шогир-

нандагонро даъват мекунад, ки ҳаётро дӯстдоранду ҳар лаҳзаи онро ганимат донанд ва пурсамар гузаронанд. Ба машғулиятҳои булҳавасона ва ба айшу нӯш бахшидани лаҳзаҳои пурарзиши умр хиёнат ба зиндагист. Вақте ки қаҳрамони ҳикояи аввал Бӯстон аз ҷанголи гурғо ва аз марги яқин бо амри тасодуфе раҳой меёбад, назараш ба зиндагӣ дигар мешавад ва дармеёбад, ки ҳар лаҳзаи умр ганимат асту зиндагӣ бояд дошт бофайзу судманд. Ва Бӯстон ҳамагонро ба зиндагӣ чунин ҳидоят месозад.

Саховат, нақуқорӣ, дасти эҳтиҷмандон гирифта – омили нақуву нишотбахшанд, ки дар ҳикояи дуюм («Дах хайр») тавсифу ситоиш ёфтаанд.

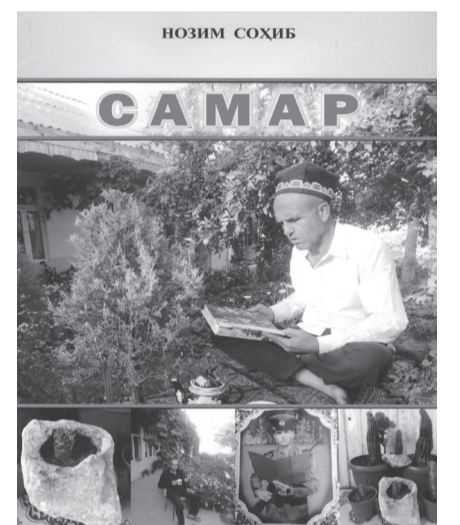
Китоби «Самар» бо афсонае ҳамноми китоб поён пазируфта-

Ҳикмат дар меҳвари ҳикоят

донашро бисёр дӯст медорад ва шогирдон низ аз устоди варзидаи худ ифтихорманданд.

Нозим Соҳиб ба эҷоди бадеӣ низ гаравиш дорад, муаллифи ҷаҳор китобу ду қисса ва силсилаи ҳикояҳост. Охири моҳи сентябр китоби наваш бо номи «Самар» дар шаҳри Душанбе (нашриёти «Маориф») ба нашр расид. Ин китоб аз се ҳикояву як афсона таркиб ёфтааст. Нозим Соҳиб голибан барои кӯдакон эҷод мекунад ва тавассути нигоштаҳои насли наврасро ба ватандӯстиву хушрафторӣ, донишдӯзию садоқатмандӣ ва ба зебоипарастиву дӯст доштани хифз бинмудани табиати диёр даъват мекунад. Нахустҳикояи китоби «Самар» «Ҷун табиатро дӯст медораду табиат ӯро» ном дорад ва аз машғулияти ҷолибу ибратбахши Маъмури Маҳмуд ном марде ба таври муассир ҳикоят мекунад. Ин мард ҳаводори зебоист ва шугли гулпарварӣ дораду асро-ри зиёди табиатро медонад. Хонаю хавлияш монои гулистон аст. Ҷун чанде аз гулҳои ёбӣ-кӯҳиро оварда, «ром» кардаву теъдоди гулҳояшро афзудааст. Маъмури Маҳмуд батақор таъкид мекунад, ки гулҳо ҳам муҳити ҳаёти одамонро зебо меку-нанду ҳам таровату ҳаловат мебах-шанд, гулҳо ба хифзи саломатии атрофиён мусондат мекунанд ва сафобахши ҳавою дилу дидаҳоянд. Бебарвоӣ нисбат ба гулҳо безътиноӣ ба зебоист. Аз назари ин марди гулпарвар, гулҳо ба хулқу атвори одамон низ таъсиргуздоранд; оне, ки таваҷҷуҳ ба гул дорад, нармта-бияту хушсухан ва неқурафтор аст, мекушад, ки тозаю озода бошад ва касеро озор надиҳад. Ҷун касе, ки табиатро дӯст медорад, аз табиат саховату муҳаббат посух дармеёбад. Аз ин ҷост, ки ҳамбаста ба ҳисоли ҳамидани Маъмури Маҳмуд ҳикоя «Ҷун табиатро дӯст медораду табиат ӯро» ном гирифта.

Ҷикояҳои «Рӯзе, ки ҳаёти нав оғоз шуд» ва «Дах хайр» ҷанбаи қавии ҳикматомӯзи доранд ва хо-



аст. Он дар пайгирӣ ба афсонаҳои халқии тоҷикӣ эҷод шудааст ва андарзбор аст. Марде заминдор азм мекунад, ки боғашро ба яке аз писараш мерос гузорад. Тасмим мегирад, ки аввал фаросати фарзандонро санҷаду боғро ба оне васият кунад, ки пурсамар истифодаи қарда метавонад. Писарон ба боғ вобаста ба фаҳму ақлу фаросаташон муно-сибат мекунанд. Дар фарҷом мард дармеёбад, ки писари хурдиаш беш-тар аз бародарон боғро пурсамар ва ғамхорона парваридаасту ҳосили фаровон расондааст. Ва албатта, боғ ба ӯ мерос мемонад.

Ин то ҷое сужаи маъмул аст дар адабиёт, вале Нозими Соҳиб бо истифода аз хунари суҳанварӣ, қор-басти шоистаи тавсифу тавзеҳ ва истифодаи алфози андарзбору пу-робуранг афсонае ишро кардааст басо дилпазиру муассир.

Китоби «Самар» собитгари он аст, ки омӯзгори эҷодкор Но-зими Соҳиб истеъдоди баланди нигорандагӣ дорад ва дар арсаи эҷод таҷриба андухтаасту сабқу ус-луби ҳоси худро дарёфтааст ва мин-баъд метавонад дар рушди адабиёти кӯдакони тоҷик бештар хиссагузор бошад.

А. МУРОДӢ,
«Омӯзгор»

Маркази велосипедронӣ

Бо ташаббуси Кумитаи қор бо ҷавонон ва варзиши назди Ҳукумати Тоҷикистон дар ҳамдастӣ бо Мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии Вилояти Мухтори Қӯҳистони Бадахшон, шаҳри Хоруғ дар маркази вилоят мактаби велосипедронӣ кушода шуд.

Дар маросими ба истифода додани ин муассисаи муҳими варзишӣ раиси Вилояти Мухтори Қӯҳистони Бадахшон Мирзонабот Алишер Худобердӣ, раиси шаҳри Хоруғ Назарзода Ризо Шодӣ, раиси Федератсияи велосипедронии Қумҳурии Тоҷикистон Озодхон Давлатшоев ва дигар шахсон расмӣ иштирок намуданд.

Ҷ. ҚОЗИБЕКОВ, «Омӯзгор»



▶ ШЕЪРИ МУОСИР

Порсомардест дар мулки адаб

Он замон ӯ ханӯз шеъри «Хоҳиш» ва китъаи зерро насурӯда буд:

*Чӣ қадар танҳоям,
Чӣ қадар бори гунаҳ бар дӯшам,
Чӣ қадар нола гиребонгир аст,
Лек ман хомӯшам.*

Вале мо аз оғози ошноиямон (кариб чихил сол қабл аз ин) бо фаросат ва бо нигоҳи кунҷобона неку дарёфта будем ин маъниро дар ҳастии ҳамсабақамон. Чаҳор сола, ки бо ҳам дар мактаби олий тахсил кардем, голибан ӯро дар давраи худ ба навъе танҳо, андешаманд ва ба назар андаке форигбол дармеёфтем. Банди ҳаёлот баъзан аз посух ба саломамон ҳам бенасиб мемондем. Нахуст таслим ба андешае шудем, ки ӯ ҷавонест шикастадилу бепарвову пиртавлидшуда. Аммо батадрич ин ҷавони «дунёи дигар» тавассути посухҳои даста-даста пурҷавҳару далелбораш ба суолҳои устодон дар ҷараёни машғулиятҳо, тавассути пора-пора суханони муассиру дилпазираш зимни сухабатҳову мувоҳизот ва тавассути лутма-лутма эрдҳоиш ба нигоштаҳо дар дастурҳои таълим кулли қазоватҳои моро нисбат ба шахсияташ ботил сохт. Ва мо ин ҳамсабақи хешро, ки он хангом ӯрун Калонов ному насаб дошт, ба гурӯҳи дигар – гурӯҳи донишҷӯёни фаёлу кӯшову хирадпарвар шомил қардему нисбат ба ӯ эҳтиром дар дил парваридем. Дарёфтем, ки пурдону камгӯй аст ӯ, мудом мекӯшад, ки пасу пеши суханро санчида бигӯяд, танҳо дар зарурат чилави сухан ба даст гираду баҳудаю беҳуда вориди арсаи баҳс нашавад, сад ман биандешад, то як ман ҳарф ба забон орад. Дӯст медошт сухан кӯтоҳ бо миёнҷигарии шохбайтеву мақолу хикмате қарданро. Як навъ танҳогарде буд дар каламрави илму адаб; диду фаҳму қазовати вежаи худро дошт, яъне дар муҳите дигар, муҳите, ки худ ороставу перостааст, бо боли ҳаёлот рангину ширин парвоз дошт ҳамеша. Ва чун аз ин ҳама оғаҳӣ дарёфтем, дигар вомегузоштем ӯро бо худи бо андешаҳоиш, танҳо дар зарурат аз ин муҳит берун мекашидем ӯро...

Мо бовар доштем, ки ин ҳамсабақи «танҳову хомӯшамон»-ро фардо дар радиои аҳли илму адаби кишвар хоҳем дарёфт. Ва хушо, ки ғалат накардаем дар ин қазовати хушбинонаи хеш. Имрӯз ӯрун Калоновӣ мо бо тахаллуси Ворис (вориси ниёғони суханвару андешаманди хеш) дар саросари кишвар номвар аст дар ҳаҷраҳои адабии бурунмарзии форсигӯён низ мақом дорад. Ҳамоно гиребонгири андеша аст, кам шеър мегӯяд, вале хубу сара мегӯяд, ҳадафгиру дилпазир мегӯяд. Каломаш берунчафта аз доираи танҳоиш аст, дар ашъораш ҳаёлангезиҳои ҷаззоб, қорбасти бамавриду ҳунармандонаи саноеи бадеӣ, бозёфтҳои лафзӣ-маънавий, нигоҳи тоза ба мавзӯ, ифодаву ибораҳои маънирез, алфози гӯшнавозу навпаид, ҷилои вожаҳои ноб зиёд ба мушоҳида мерасанд ва касро мафтунӣ каломӣ волои муқаффо мекунанд. Дар иртибот ба ин ҳама гуфтаҳо аз марзи эҷоди ӯ, аз китобҳои «Рози бараҳнагӣ», «Ҷоми гӯё» ва «Дар чор фасли лаҳзаҳо» метавон далелҳои фаровон овард ва асрори танҳоиву ҳаёлангезиҳои ӯро ошкор кард. Ба ин пораи дардолудаву даъватгар аз ҳамоно шеъре, ки дар ибтидо ёдовар шудем, таваҷҷуҳ биоваред:

*Чӣ кунам бо худи бо танҳоям?
Чӣ касе ояду ёрам бошад?
Чӣ ҳавое, ки нафас бикинояд?
Чӣ садое, ки сароям бошад?
Куртаи дарди маро пора кунед,*

*Синаамро бишикофеду бубинед
Хирмани оташи сӯзандаи ҷонам он*

ҷост.

Ворис дар шеър сабуку услуби хоси худро дарёфтасту бештар таваҷҷуҳ ба маъниофаринӣ мекунад, суханро ба дарозо намекашад ва мекӯшад, ки бо пурбор қардани вожаҳо, пероноши ифодаҳои муъҷаз ва бо истифодаи тавонмандии забони тоҷикӣ дар лафзи андак маънии бисёрро ҷой диҳад, ҷунончи, дар умқи шеъри «Гурез», ки ҳамагӣ се мисраъро фаро мегирад, маъние басо муассир ва хикматбор (ҳамбаста ба як воқеияти маълуми рӯзгор) ифода дарёфта, ки онро метавон дар ҳаҷми сӣ-чил мисраъ низ иброз дошт. Дар аксари нигоштаҳои Ворис зарфи маънӣ бузургтару фарогиртар аз зарфи шеър аст ва ин махсусияти меҳварии эҷодиёти ӯст. Ҳама бузургон ситоиши муҳтасарбаёнӣ қардаанд ва каму кӯтоҳ гуфтанро ҷавҳари истеъдод хондаанд. Ҳикматест машҳур аз Низомии Ганҷавӣ:

*Кам гӯю гузида гӯй чун дурр,
То з-андаки ту ҷаҳон шавад нур.*

Дар кулбори ашъори Ворис гарчи шеъри суннатӣ ҳам ба назар мерасад, хуб эҳсос мешавад, ки ӯ майли бештар ба шеъри сапеду озод дорад ва бо ин гуна набиштаҳоиш дар рушди назми тоҷик ҳиссае шонста мегузорад. Тақрибан тамоми ашъори сапеду озоди шоирро дар китоби «Дар чор фасли лаҳзаҳо» (алҳол китоби нисбатан комили ӯ) метавон ҳамчун кӯшиши пирӯзмандона дар ин бахш тавсиф бахшид. Ворис дар шеър вожаву ибораву ифодаҳои пазирuftаву баргузидаву мақбули худро (чун шабнамаи андуҳ, қафас, гург, имони сабз, ҳичоби роҳро, парвоз, чашма, андеша, дарахт, ситорани орзу, сапеда, губори сина, висол...) дорад, ки ҳузури онҳо дар чанд шеър нигоштаҳоишро маънаван иртиботе ба ҳам мебахшанд ва ба вусъати ҷамъии маънӣ боис мегарданд. Чунин мушоҳида мешавад, ки шоир ба ҳар мавзӯ танҳо ҳангоме даст мезанад, ки сухани нав дошта бошаду гуфтаҳоиш бо меҳру ихлосу самимият гирех бихӯранд. Аз ин лиҳоз, ба мавқеи мавзӯи дерини адабиётамон – ситоиши модар дар нигоштаҳои Ворис назар афканем, зуд дармеёбем, ки ҳунар метавонад ба мавзӯи кӯҳна ҷомаи нав биҷӯшонад ва маъниҳои тоза ба ҷилва оварад. Ҳасрати маҳрумӣ аз модар дар шеъри «Модар»-и шоир ҳамбаста ба фарорасии фасли баҳор (хушо, ки ҳама ҷо сабу хуррам, вале дарего, ки модар нест!) хеле ҷонгудоз ва таассуфбор аст:

*Модар,
Баҳор шуд.
Рӯзи гамон гузаст,
Сармо дигар ба ҷисми ту бозӣ
намекунад,
Дунё ба сони сандалиат хубу гарм
шуд,*

Аммо
Баҳори ту аз ҳам шикасту рехт.
Дар ҷисми хастаю бечораҳои ту
Дигар баҳор нест.
Мулоҳизоти моро аз ин лиҳоз китъаи зер, ки барчида аз шеъри дигари шоир, ки боз ҳам «Модар» ном гирифта, таквият мебахшад:

*Модари ман
Ҷонамози барғоро тоза мекард,
То малоик рӯ зи боғи мо натобад.
Модари ман аз раҳи худ хор мечид,
То ки мо хорӣ набистем.
Ҷодари номуси дунёро ба сар дошт...
Модари мушти пари ман
Чун кабӯтар
Дар ҳавои сабзи имон болу пар мезад.
Ў ба мо парвози покиро сабақ меод.*



Ба қавли маъруф, шахсияти эҷодкор ба эҷоди ӯ беасар намемонад. Модарномаи Ворис дар гӯшаи хотироти мо, собиқ ҳамсабақон, руҳдодеро рӯшан мекунад, ки вобастагӣ ба ин мавзӯ дорад. Соли аввали тахсиламон буд. Ворис ҳамарӯза пас аз анҷоми машғулиятҳо ба деҳаашон (воқеъ дар Ҳисор) мерафт субҳ бармегашт ва ин, албатта, душворӣ барояш пеш оварда буд. Боре декани факултамон, донишманди асил ва инсонии шариф Мирзо Аҳмадов ба дарсҳои мо даромада, пас аз чанд эълон гуфт:

«Ҳамроҳи шумо ӯрун Калонов ном донишҷӯ тахсил мекунад. Донишҷӯи хуб, боодоб, ғайратманд. Аз ин рӯ, мо ба қароре омадем, ки ба ӯ дар хобҳои факултет ҷой диҳем. Ҳамчун мукофот ва подоши фаёлияташ.»

Ҳама ба ӯрун Калонов нигаристем ба нишони табрик. (Он солҳо на ҳамаи донишҷӯён бо хобҳои таъмин буданду қисмате иҷоранишинӣ мекарданд). Ҳамсабақамон вазнин аз ҷо бархосту андешаманд ба декан арз дошт:

«Устод, ман аз ғамхорию дастгириятон мамнуну сипосгузорам, вале дар хобҳои зиста наметавонам.»

Декан дар банди ҳайрат монд:

«Чаро? О, дигарон моҳҳо барои соҳиби хобҳои шудан даводав доранду то ба ректор арз мебаранд. Ту ҳар рӯз ба деҳа рафта меоӣ. Чӣ гап?»

«Устод, ман ҳар рӯз ба деҳа ба назди модарам меравам, дар хизмати ӯ мешавам. Мутаассифона, дар хобҳои ман бо модарам буда наметавонам.»

Дарсгоҳро чанд лаҳза хомӯшии том фаро гирифт. Дар чашмони декан, ки хеле марди раҳмдил буд, ашк ҳалқа зад. Ӯ як навъ худро ба даст гирифт садо баровард: «Бишин, писарам. Раҳмат ба ҳафт пуштат! Модарро ҳурмату эҳтиром бикунӣ, баракат меёбӣ.»

Ворис ҷаҳор сол дар гармою сармо байни деҳаву шаҳр равуо дошт, ҳарчанд гаҳ аз ину он барои аз дарсҳо қафо мондана гап мешуниду баъзан бемор ҳам мешуд, фараҳманд аз он буд, ки ҳамарӯза бо модар асту дасти ӯро мебӯсад, ҳарфи ҷонбахши ӯро мешунавад, хидматашро мекунад. Ҷавонмарде бо ин гуна сиришту сарнавишт, албатта, дар ситоиши модар сухани самимию табиӣ мегӯяд, суҳане, ки «сар занад аз дил ба дил коре кунад.»

Дӯсти соҳибдилу соҳибқалами мо Ворис ҳамоно андешапарвару хушназар аст, дар ҷаҳони босафои ҳаёлот рангину хеш устуворона қадам мезанад, қору эҷод мекунад. Ба назари зоҳирбин мардест танҳо, вале дар асл ботинан бо ҳамагон аст, бо дӯстону пайвандон, бо ҳамкорону аҳли эҷод, бо Ватани маҳбӯб...

Абдурауф МУРОДӢ

Яке аз омӯзгорони фидоие, ки тамоми умр баҳри рушди соҳаи маорифи шаҳри Бӯстон хизматҳои шоиста қардаст, Лолаҳон Қурбонова мебошад. Ӯ хангоми дар мактаби миёна тахсил намудан дар дил меҳри касби омӯзгориро мепарварид. Ҳамин буд, ки баъд аз хатми мактаби миёнаи №1, шаҳри Қонибодом ба факултаи забон ва адабиёти тоҷики Институти давлатии педагогии шаҳри Ленинобод ба номи С.М. Киров (ҳоло ДДХ ба номи Б.Ғафуров) дохил гардида, соли 1987 онро сарбаландона хатм намуд. Солҳои 1987-1995 дар мактаби миёнаи №3-и ноҳияи Мастҷоҳ ба ҳайси омӯзгори забон ва адабиёти тоҷик фаёлият намуд. Аз соли 1996 дар мактаби тахсилоти

Маҳбӯби ҳамагон



миёнаи умумии №5 (ҳоло литсейи №1 -и шаҳри Бӯстон) ба ҳайси омӯзгор ва аз соли 1998 дар вазифаи ҷонишини директор оид ба корҳои таълиму тарбия фаёлият намуд.

Донишу истеъдоди баланд, серталабӣ, масъулиятшиносӣ, эҳтироми омӯзгорон ва шахсияти шогирдон ва хислатҳои наҷиби инсонияшро ба инобат гирифта, ӯро соли 2006 дар мактаби тахсилоти миёнаи умумии №3 -и шаҳри Бӯстон ба вазифаи директори мактаб таъйин намуданд. Аз соли 2016 вазифаи сармутахассиси бахши шаҳрии Ҳадамоти давлатии назорат дар соҳаи маорифи назди шӯъбаи маорифи шаҳри Бӯстонро ба уҳда дошт. Аз соли 2019 дар вазифаи сармутахассиси шӯъбаи маориф фаёлият намуд. Дар замони роҳбарии ӯ мактаби миёнаи умумии №3 ҳамчун яке аз таълимгоҳҳои пешсафи шаҳр эътироф гардид.

Лолаҳон Қурбонова бонуи ташаббускору донишманд, навпардозу навҷӯ мебошад ва ҳамеша баҳри рушди соҳаи маориф саъйю талаш меварзад. Барои меҳнатҳои софдилона ӯро соли 2009 бо нишони «Аълочии маорифи Ҷумҳурии Тоҷикистон» қадрдонӣ намуданд. Хислатҳои неки инсонӣ, аз қабилӣ меҳнатдӯстиву ватандӯстӣ, дӯстиву рафоқат дар замири ӯ нуҳуфтааст. Тамоми фаёлияти қориашро баҳри тарбияи ватандӯсти ҷавонон, бомаърифат намудани онҳо сарф намудааст. Аз ин ҷост, ки ӯро чун омӯзгори ҳалиму хоксор, наққор, тарғиботчи бомаҳорату пухтакор хуб мешиносанд ва ҳурмат мекунанд.

Ҳар шахс метавонад аз таҷрибаи бузурги ҳаёташ хикматеро ба касе омӯзад. Лолаҳон Қурбонова шогирдони бисёро тарбия намудааст, ба мутахассисони ҷавон ёрии методӣ ва кумаки худро дарёф намедорад, ҳамеша маслиҳатчи беминнати онҳо мебошад.

Л. УМАРОВА,
омӯзгори литсейи №1,
шаҳри Бӯстон

► ГУЛБОҒИ АДАБ

Ҳавзаи адабии Раштонзамин

Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, мухтарам Эмомалӣ Раҳмон фармудаанд: «Номи миллатро аслан фарзандони бо нангу номусаш зинда медоранд. Ва ҳар боре бо роҳи паймудаи миллати хеш бо чашми хирад назар афканем, мебинем, ки бузургони мо дар ҳар давраи замон чун халқият яқ занҷир бори миллатро ба дӯши хеш кашидаанд».

То нимаи дууми асри XIX мулки Рашт (Қаротегин) чун мулки Дарвоз, Кӯлоб, Ҳисору Уротеппа (Устравшан) давлати алоҳидаи феодали буди дар он сохти шохӣ ҳукмрон. Вай ба давлатҳои нисбатан мутамаркази аморати Бухоро, хонигарии Қуканд ва Хива тобеъ набуд.

Танҳо соли 1877 амири Бухоро Музаффархон ба Бухорои Шарқӣ лашкар кашида, Рашт, Дарвоз ва Кӯлобро ба итоати худ даровард. Мардуми захматкаши ин сарзамин дар баробари ба кишоварзӣ, боғдорӣ ва чорводорӣ машғул шудан, аз илму ирфон ва фарҳанг боҳабар буданд. Ҳанӯз аз нимаи аввали асри XVI дар Раштонзамин маҳфилҳои адабии фарҳангӣ арзи вучуд доштанд. Бади кор дар он буд, ки дар он замон коғазу ҳома дар ин мулки дурдаст хеле камбӯфт буд, гирдовари мероси адабӣ ва китобат набуд. На ҳар он чи ки сари сандалӣ эҷод мегардид, дастраси дигарон мешуд. Баъди сари муаллиф аксаран қақидаҳо ва ҳомаҳо ба боди фаромӯшӣ мефартаанд.

Эҳтимол аз ҳамин сабаб бошад, ки то имрӯз ҳамагӣ номи 40-45 нафар соҳибдевори он замонҳо маълум аст.

Дар дарёфт кардани девон ва ашъори адибон ва шоирони кӯхистонӣ хизмати муҳаққиқ А. Ҳабибов хеле калон аст. Ӯ намунаҳои ашъори онҳоро дар китобаш «Ганҷи парешон» (Нашриёти «Ирфон», соли 1984) гирд овардааст.

Шоирону адибони маълуми асри XVI- XX ин водӣ Мавлави Ҷомии Сонӣ (Ҷоми ибни Камолӣ), Гулханӣ (Мулло Мухаммадшариф), Фармӣ (номи аслиаш Абдурахим), Хазонӣ (Мирзо Сафар Мухаммад), Додӣ (халифа Худойдод), Шохиди (Аҳваддин), Обиддин Мухаммадизода, Габро, Зайниддин, Сайфулло (писари Хазонӣ), Абусанд, Малехо, Самеъо, Насимӣ (Мирзо Абӯ Саид), Саид Аҳмад Абдураззоқ, Абдулваҳҳоб, Абдулхайр, Ҳофизӣ Фармӣ, Мулло Давлат, Оқил (Одина Мухаммад ибни Мирсаидоқил), Шарифхочаи Кӯхистонӣ ва чанде дигарон мебошанд.

Дар охири асри XIX ва асри XX сулолаи дигари раштонӣ Эшонӣ Малех (номи асли Абдурафӯъ), Домулло Искандар, Мирзо Ёқуб, Абдуллоҳ, Саъдӣ ва чанде дигарон дар рушду равнақи маҳфилҳои адабӣ фарҳангии ин сарзамин ҳиссаи арзанда гу-

зоштанд. Шоирӣ маъруфи халқи тоҷик Абдусалом Дехотӣ ҳанӯз соли 1940 дар мақолааш «Шоирони кӯхистонӣ» чунин навиштааст: «Маҳалҳо ва тазкираҳо ҷустуҷӯ карда, зинда гардонидани номи шоирони кӯхистонӣ тоҷик ва омӯхтани эҷодиёти онҳо яке аз вазифаҳои муҳими мо ҳодимони адабиёти Тоҷикистон мебошад».

Аз шоирони он давра Фармӣ, Ҳаҷрӣ, Габро, Бухорӣ, Абдулхайр, Мавлави, Ҷомӣ, Сонӣ, Ҳофизӣ Фармӣ, Шарифхочаи Кӯхистонӣ, Домулло Искандари Фармӣ, Абдулхайр Мучахарфӣ ва чанде дигарон девонҳои ашъор ёфт карда шуданд.

Масалан, аз Ҷомӣ ибни Камолӣдин маснави «Маҳзари кул» дар 7 нусха дар Академияи улуми Ўзбекистон маҳфуз мебошад. Шоир таълифи ин маснави соли 1701 ба анҷом расонидааст.

Шоирӣ дигари ҳамзамони Ҷомӣ – Одина Мухаммад ибни Мирсаидоқил, ки бо таҳаллуси Оқил машҳур аст, соли 1870 дар радифии маснави «Мазҳари кул» асарӣ шарҳдиҳандаи худро бо номи «Возеъул-баён» таълиф кард, ки нусхаҳои он ҳам мавҷуд мебошанд.

Шоирӣ дигар Ҳаҷрӣ (Мирзоазизбек) нисбат ба ҷабру ситам ва зиндагии бемаънонӣ замони худ чунин сатрҳо дорад:

*Андар ин рӯзгори бемаънӣ
Будам аз шугли хеш боз малул.
Рӯзи васлам бо шомӣ ҳаҷр афтод,
Оҳ, аз ин рӯзгори номаъқул.*

Аз Ҳаҷрӣ девони ғазалҳо боқӣ мондааст, ки аз 4235 байт иборат мебошад.

Шоирӣ хушсалика ва борикбин Ранҷа (Сафо Ашӯрзода 1746-1821) дар асри XVIII умр ба сар бурдааст. Аз ӯ девоне ба мерос монда, ки иборат аз 3688 байт иборат мебошад. Ба девон «Маҷмеъ-ул-бахрин» ном гузошта бошанд ҳам, аз рӯи мундариҷааш бештар мавзӯи шикоят аз зиндагиро дар бар гирифтааст. Худи Ранҷа онро «Шикоятнома» номидааст. Дар девон ғазал, маснавӣ, китъа, сокинома ва рубоӣ гирд оварда шудааст, ки кас аз кироати онҳо вазнинҳои ҳаёт ва нобаробарии одамони ҷамеаи феодалиро дарк мекунад. Дар ин бора шоир чунин навиштааст:

*Дарди дил моро хаами хом гардонидаст,
Чумаки захраи ба мо дар ком*

*Нӯши ширатҳо ҳама хӯрдану мо талхоби захр,
Аз насиби мо ҳамон дар чом гардонидаст.*

*Комронӣҳо умедам буду ғаштам ноумед.
Як гурӯҳи дигари шоирон на танҳо ҳаёти*

талҳи давраи феодали кӯхистонро дар шеър, ғазал, қиссаҳо навиштаанд, балки таҳаллуси худро ба замон мувофиқ интиҳоб кардаанд. Аз ин қабил шоирон Соҳиббадал мебошад, ки бо таҳаллуси «Хундил» маълум аст.

Дар ин мавзӯ ӯ чунин навиштааст:
Гарчи рафтам пурғаму ранҷу маломат аз

Захми доғи ҳасратам бар синаам носур

Гарчи мо рафтем пурҳасрат бо гам аз

Чанд сатр аз мастари гам дар қаҳон

Пурғаму ранҷу маломат дар сари

Ҷони «Хундил» рафту чамам пур зи хоки

Шоирӣ дигари ин сарзамин

Мухаммадраҳим ибн Мухаммадҷон бо таҳаллуси Фармӣ машҳур аст. Ӯ девоне иборат аз 7184 байт дорад. Дар девонаш шоир асосан ғазалҳои китобат кардааст.

Гарчанде вай мударриси мадрасаи буди зиндагии хуб дошт, аз зиндагии замон норозӣ буд.

Яке аз эътирозҳои Фармӣ дар шеър чунин ифода ёфтааст:

Омад замон бар сари мардум забун

Аз рӯи эҳтиёҷ ҷигар пур зи хун шуданд.

*Якҷанд рӯз ғаштанд соҳибривоҷи даҳр,
Карданд нумуву зери фалак сарнағун*

Аз ҷаврҳои ин фалак дарди дарун шуданд.

Шоирони раштонӣ дур аз воҳаҳо зиндагӣ доштанд, вале оламбин буданд. Инро аз мисраҳои зерини Ҳаҷрӣ (Мирзоазизбек) тасаввур кардан мумкин аст:

*Бар дари Фарғона дӯи моҳрухе дидаам,
Рашиқи хури оразаи бурд зи дил сабру тоб.*

Ба хубони Хучандӣ гӯшаи чашиме

Ки ҷону дил бувад муштоқи туркони

Ҳаҷрӣ мероси бою рангине дорад, ки шоидаи паҷухиши махсус аст.

Хазонӣ низ аз шоирони номвари Раштонзамин мебошад. Дар бораи ашъори Хазонӣ шоирӣ Самарқандӣ Қорӣ Раҳматуллоҳи Возех дар китобаш «Тухфат – ул – аҳоб» чунин навиштааст: «Хазонӣ аз садоти вилояти Қаротегин марде буда олим ва мутасаввиф, дар назми ашъор низ салиқаманд аст. Дар авоил «Вола» таҳаллус намуда, чун овозаи Волаи Самарқандиро шунида, худро ба «Хазонӣ» мавсуф гардонид, ашъораш

софу хамвор аст».

Ҳаҷрӣ ва Насимӣ (хамватанони ӯ) Хазониро устоди худ медонистаанд ва ҳарду баъди фавташ дар маҳди ӯ қасидаҳо эҷод намудаанд.

Боз як шоирӣ машҳури кӯхистонӣ Рашт Гулханӣ (Мулло Мухаммадшариф) мебошад. Гулханӣ дар соли 1703 дар оилаи деҳқони камбағал дар деҳаи Булқос ба дунё омадааст. Зиндагии хеле вазнин дошт.

Шоир аз замон шикоят карда навиштааст:

Ҳазратум, ай гушнагӣ мурдум, муна

Кифирам, гӯем дигар инам бдеҳ унам бдеҳ.

Гандуму моиу биринҷам деҳ, ки даркорм

Зиндагии қашшоқона шоирро маҷбур

карда, ки барои дарёфт намудани ризку рӯй ба Фарғона равад. Дар Фарғона дар дарбори хонҳои Қӯқанд Олимхон ва баъдан Умархон ба ҳайси навқар (афсар) хизмат мекунад.

Поёни умри Мухаммадшарифи Гулханӣ дар Қӯқанд гузашта, ба даврони ҳукмронии Мухаммадалихон (1822-1842) рашт меояд. Ин амири бетадбир ба қатли Гулханӣ фармон додааст. Вафоти шоир ба ҳамин тариқ солҳои 1826-1827 иттифок афтадааст.

Шоир дар ғарибӣ ба навиштани ғазалҳо, рубоӣёт ва китъаҳо машғул мешавад.

Эй бутӣ ширинлабу симинтану

Пой то сар ҷилваи макру фану нозукадо.

Мазҳари ҷавру ҷафону зулм, ҳам

Дар ситеҳи дилрабоӣ моҳи бемеҳру вафо.

Мубталои холу зулфу оразу чаши ту буд

Ҳиндуву кашмирию румию туркони хито.

Ҷазилӣ Намангонӣ дар тавсифи Мулло Мухаммадшариф Гулханӣ ғазали тарҷумаҳои навишта, онро чунин оғоз на-

мудааст:

Хушо, Гулханӣ шоири пурфан аст,

Чӣ гулхан, ки зеботар аз гулиан аст...

Т. Қаюмов дар китоби «Таърихи адабиёти Қуканд» ва В. Абдуллоев дар китоби «Таърихи адабиёти Ўзбек» ба фаъолияти шоирони Гулханӣ баҳон баланд дода, ӯро устоди назм донистаанд.

(Давом дорад)

Сайфиддин ШАРИФЗОДА,
мутахассиси пеибири шӯъбаи
маорифи ноҳияи Шохмансури
шаҳри Душанбе

► СИМО

Омӯзгор мисли боғбонест, ки солҳо ранҷ мекашад, то ниҳолаке ба дарахти тануманду борвар бадал гардад. Вақте мебинад, ки хидматаш бар абас нарафта, натиҷаи талошҳои чашмасанд ва аз самари онҳо аҳли ҷомеа манфиат мебинад, сари ифтихор боло мекунад.

Рӯзигул Раҳмонова қариб панҷоҳ сол боз ба фаъолияти омӯзгорӣ машғул аст. Дар ин муддат ҳазорон шогирдро тарбият намуда, дар ташаккули ҷаҳонбинии илмӣ эшон нақши босазо гузоштааст. Бобову падараш аз фозилони замони худ буданд, ки ин дар руҳияи Рӯзигул Раҳмонова таъсири хешро гузошта. Рӯзигул пас аз хатми дабистони зодгоҳ дар Донишқаддаи педагогии Ленинобод (ҳоло ДДХ ба номи академик Б.Ғафуров), факултети химияву биология идомаи таҳсил кард ва аз бехтарин устодони ин соҳа илм омӯхту дониши худро тақвим дод. Соли 1974 донишқадаро бо баҳои аъло хатм кард ва бо сари баланд ба зодгоҳаш баргашт. Фаъолияти меҳнатиро дар мактаби ба номи Умарӣ Хайём оғоз намуд. Мисли дарёи хурӯшон ҷӯш мезад ва ҳамеша дар тақопу буд, бо тамоми ҳастӣ талош мекард, то ҳарчи бештар хонандагонаш илму дониш гиранд. Соли 1976,

Меомӯзад, то биомӯзонад

ки ҳамагӣ ду сол таҷрибаи корӣ дошт, дар озмуни умумиттифоқӣ ширкат варзид ва ғолибиятро ба даст оварда,

аз тарафи Вазорати маориф ва иттифоқи касабҳои Шуравӣ қадриносии гардид. Ин саодат натиҷаи кӯшиши пайгирона, талошҳои ҳамешагӣ ва часорати беназираш буд. Соли 1994, бо дарназардошти донишу маҳораташ, ӯро ба гимназияи №7-и ноҳияи Ашт ба кор даъват карданд ва тӯли 20 сол шогирдонро илм омӯхтаву дар руҳияи хештаншinosиву ҳудогоҳӣ тарбият намуд. Айни замон дар мактаби хусусии «Нури Раҳмон» ба тарбияти насали наврас машғул аст ва ҳамасола шогирдонаш дар озмуни олимпиадаҳо сазовори ҷойҳои намоён мегарданд. Чанде қабл даври ҷамъбасти озмуни Академияи хурди илмҳо баргузор гардид, ки дар он шогирдони Рӯзигул Раҳмонова дар номинтасияи химияву биология сазовори ҷойи аввал гардиданд.

Рӯзигул Раҳмонова ба зиндагии ҳафтдосла ва фаъолияти қариб

панҷоҳсолааш менигарад ва бо ифтихору ризоият табассум мекунад. Зеро аз пешаи интиҳобнамудааш ҳеҷ вақт пушаймон нест. Садоқат ба ин касб буд, ки ду фарзандаш низ бо тавсияву роҳнамоии модар пешаи омӯзгориро интиҳоб карданд.

Имрӯз шогирдонаш дар бахшу самтҳои гуногун фаъолият менамоянд ва рисолати як омӯзгори асил ҳамин аст, ки ояндаи шогирдонаш мунавар бошад.

Муаллим барои ҳар шогирд на камтар аз падару модар аст. Зеро муаллим баробари илму дониш ва малақаи маҳорат дар дили шогирдонаш тухми меҳру муҳаббат ва садоқату самимият меконад. Дар ҳама ҷо шогирдонаш аз Рӯзигул Раҳмонова бо муҳаббат ёд мекунанд, чунки омӯзгорест асил ва тарбиятгарест рости.

З. АРАБОВА,
номзади илмҳои тиб,
Б. ТЕМИРЗОДА,
муаррих

► ТОЗАНАШР

«Забон ва истилоҳот» нашр шуд

Дар арафаи таҷлили Рӯзи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон бори нахуст соҳиби маҷаллаи худ бо номи «Забон ва истилоҳот» гардид. Маҷалла илмӣ – оммавӣ буда, бо се забон – тоҷикӣ, русӣ ва англисӣ (ҳар се моҳ як маротиба) нашр мегардад. Маҷалла бо сарсухани муовини Сарвазирӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон Матлубахон Сатторӣён шуруъ гардидааст. Номбурда зимни шодбошии ҳайати таҳририя ва кормандони он ба шумораи нахустини маҷалла афзудааст: «... ин маҷаллаи илмӣ оммавӣ... чихати нашри муҳимтарин дастовардҳо доир ба забон хизмат карда, дар рушду густири забони тоҷикӣ чун таблиғгари муҳим ба шумор меравад».

Маҷалла дар ду фасл – сиёсати давлатии забон ва назарияи забон ва истилоҳоти тақсимбандӣ шуда, фарогири ҳаҷдаҳо мавод аст, ки ҳама ба масъалаҳои умдаи забони тоҷикӣ бахшида шудаанд. Ҳамчунин, маҷалла зери боби «Вожанома» калимаи истилоҳоти наверо, ки Шурои ҷумҳуриявии ҳамгунсозии истилоҳоти Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон тасдиқ намудааст, ба таъб расондааст.

Ҳотамӣ ҲОМИД,
«Омӯзгор»



▶ РОБИТА

Аз ситоиши ваҳдат то шеваҳои нави таълим

Тайи чанд моҳи охир ба идораи нашрияи «Омӯзгор» номаҳои зиёде ворид гардид, ки муҳтавои ин навиштаҳо асосан ба мавзуи васфу ситоиши ваҳдати миллӣ ва дастовардҳои замони соҳибистиклолӣ бахшида шудаанд. Аз ҷумла, омӯзгори МТМУ №8-и шаҳри Гулистон Д.Қосимова дар матлаби худ тахти унвони «Биё, шукрона кунем, эй хамватан» нақшу рисолати таърихи Иҷтимоии XVI Шурои Олии Тоҷикистонро ба таври махсус қайд кардааст. Аҳамияти мондагори ваҳдати миллиро дар рушду пешрафти кишвар донишҷӯи Донишгоҳи давлатии Қўлоб ба номи А.Рӯдакӣ Робиямоҳ Қиёмова дар мақолаи «Ваҳдат-хастии миллат ва руҳи асосии пешрафти ҷомеа» таъкиди хотиррасон карда, тарғиби ин падидаи таърихиро дар муассисаҳои таълимӣ аз вазифаҳои аввалиндараҷаи омӯзгорону устодон мешуморад. Хамин андеша дар навиштаи директори Китобхонаи оммавии вилояти Хатлон ба номи Садриддин Айни дар шаҳри Қўлоб Саодат Абдулҳакимзода – «Андар ин олам ҳаёт аз ваҳдат аст» ифодаи худро ёфтааст. Муаллиф дар зимн аз фаъолияти китобдорони китобхонаи оммавии вилояти Хатлон ва саҳми босазои онҳо дар ташкили баргузори чорабиниҳои фарҳангӣ ва бадеӣ доир ба иду чашнҳои таърихӣ, аз ҷумла, ваҳдати миллӣ мисолҳои ибратбахш овардааст. Дар навиштаҳои қорманди илмӣ Осорхонаи ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ Зебиниҷо Пулотова – «Истиклолият – неъмат ба беаҳо», дотсенти кафедраи таърихи Ватан ва археологияи ДДХ ба номи академик Б.Ғафуров Сафар Эркаев – «Истиклолият – падидаи нодирӣ таърихӣ», сарвари гимназияи иқтисодии шаҳри Душанбе Рухона Мирзоева – «Ҷар даму ҳар рӯзи некат чашни Истиклол бод!» сабабу омилҳои рушду тараккии ҷумҳури дар солҳои соҳибистиклолӣ ба таври ра-

шану возеҳ инъикос ёфтаанд.

Омӯзгорони забони русии литсейи №3 барои хонандагонии болаёқати шаҳри Душанбе Малика Бобоева ва Амина Абдурахимова дар мақолаи

шуруи ҷанги дохилӣ одамон дар ду сангар ҷой гирифта, ба ҳам душманӣ меварзиданд. Афсӯс ки ин мақола қаблан дар нашрияи дигаре ба таъби расид ва ба ин хотир аз ҷопаш худдорӣ намудем.



«Нурест ба дидагони мо Истиклол» дар хусуси раванқу ривоч ёфтани сохтмони иншооти гуногун ва дар умум, раванди бунёдкорӣ тайи солҳои соҳибистиклолӣ муфассал ҳарф зада, ҳамаи ин тағйироту дигаргуниҳои чашмиро аз баракату шарофати сулҳу ваҳдат мефонанд. Омӯзгори калони кафедраи методикаи таълими фанҳои гуманитарии ДҚТИБКСМ Б.Неъматова дар матлаби «Ваҳдат-пойдевори миллати куҳанбунёди тоҷик» бо истифода аз ашъори нобу баландгояи классикони адабиёти форсу тоҷик ва муосир аҳамияти сулҳу озода ва ваҳдату ягонагиро дар кулли ҷабҳаҳои зиндагӣ баён намунадааст. Омӯзгор аз ноҳияи Ёвон Р.Зубайдуллоев дар «Меваи бебаҳо» ном навиштаи худ аз сулҳу ваҳдат сухан карда, ҳамзамон, аз фаъолияти аҳли маорифи ноҳия, ки баҳри баланд бардоштани сатҳу сифати таълиму тарбия ва донишзаҳидкунии хонандагон саъюю ҷаҳал менамоянд, ёдовар мешавад. Узви Иттифоқи журналистон Тоҷикистон Шамсиддини Қудрат дар иртибот ба мавзуи ваҳдати миллӣ аз воқеаҳои талху ғамангезе ҳарф мезанад, ки бо

Хамин тавр, дар навиштаҳои дотсенти ДДХ ба номи академик Бобочон Ғафуров М.Собиров, номзоди илмҳои иқтисодӣ, профессори коллеҷи хунароҳи мардумии шаҳри Истаравшан Муниҳ Ҳасанов, омӯзгорони ММТХ №15-и шаҳри Душанбе С.Ғафурзода, муассисаи таҳсилоти миёнаи №14-и ноҳияи Данғара Шукрона Олимова, Курбоналӣ Ватан (як шеър) ва Маркази иттилоот ва таҳлили ДДХ ба номи академик Бобочон Ғафуров ва сулҳу озода бо сабуку шеваҳои гуногун мадҳу васф карда шудаанд, ки мо ба ин муаллифон миннатдорӣ хешро самимона баён мекунем. Матолиби ирсолнамудаи қорманди Осорхонаи ба номи А.Рӯдакӣ шаҳри Панҷакент Насиба Зоирова ва директори муассисаи таҳсилоти иловагии раёсати маорифи вилояти Хатлон дар минтақаи Қўлоб Ҳайдар Ҳайдарзода, ки ба масоили тарбияи худшиносӣ ва хувияти миллии насли наврас ва ҷавонон дар заминаи осори безаволи Одамӯшшуаро Рӯдакӣ ва «Тоҷикон»-и аллома Бобочон Ғафуров бахшида шудаанд, қолиб буда, андешаҳои воқоии муаллифонро дар бар гирифтаанд. Як идда

маводи иншонамудаи устодону омӯзгорон аз шаҳри навоҳии ҷумҳури масоили сабуку шеваи таълим дар дарсҳо, қору пайкори омӯзгорони соҳибтаҷриба ва заҳматқаш, истифодаи технологияи замони муосир дар машғулиятҳо, омӯзиши забонҳои англисӣ ва русӣ ва ғайраро дар бар гирифта, муаллифон қўшиш ба ҳарч додаанд, ки нуқтаи назари худро доир ба сифати китобҳои дарсӣ ва дигар мушқилоти соҳаи маориф баён намоянд. Мақолаи омӯзгори МТМУ №84-и шаҳри Ҳисор Ҷамолӣдин Ҷалолиён – «Мавқеи омӯзгор дар ҷомеа», номзадҳои илм, дотсентон А.Шоев, М.Саъдуллоев ва омӯзгор И.Валиев – «Маърифати экологӣ: роҳҳои расидан ба он» (қадом донишгоҳ ё донишқада буданаҳ маълум нест), омӯзгори калони кафедраи методикаи таълим дар муассисаҳои томақтабӣ ва миёнаи умумии ДҚТИБКСМ Н.Бобоев – «Методика ва усулҳои қорбарӣ дар муассисаҳои таълимии кўдакони нобино ва сустбин» пурмуҳтаво ва ҳадафманд буда, ину он паҳлуи таълиму тадрисро бо шеваҳои тарҳҳои нав дар бар гирифтаанд. Омӯзгорони К.Т.Ф.Т. (исме аҷиб, шарҳаш ку?) Ҳабибулло Хидиров ва Гулдаста Қаландарова суханони бузургонро дар бораи аҳамияту нақши фанҳои математика дар ҳаёти инсон гирд оварда, ба нашрияи фиристодаанд. Бояд хотиррасон кард, ки ҷумлаҳои тарҷумашуда таҳрирталаб буда, дар онҳо маъниву мақсад мушаххасу муайян ифода наёфтааст. Навиштаҳои рўзмонанигор аз шаҳри Ваҳдат Маҳмадмуроди Сайидалӣ дар хусуси фаъолияти густардаи омӯзгори мактаби №71 Дилафрӯз Розикова ва нафақагир, собиқадори соҳаи маориф Б.Маҳмадов перомуни масоили ҳалталаб ва мушқилоти соҳаи маориф низ қолибанд. Мақолаҳои сардори шуъбаи методии Китобхонаи оммавии вилояти Хатлон ба номи Садриддин Айни дар шаҳри Қўлоб Заррина Оқилова – «Нақши ки-

тоб, китобдор ва китобхона дар баланд бардоштани маънавияти ҷавонону наврасон», мудирӣ муассисаи томақтабӣи №7-и ноҳияи Қўшонӣён Мадина Сафарова – «Хона ва кўдакостон – аввалдабистони муҳими пешазмақтабӣ» (мутаассифона, қабл аз нашрияи «Омӯзгор» ин мақола дар дигар нашрияи ҷумҳуриявӣ ҷоп гардид) ва омӯзгори МТМУ №25-и шаҳри Қўлоб С.Ятимова – «Маркази миллии тестии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон – раҳнамои довталабон» ба нашрияи ворид гардидаанд, ки аз муаллифони ин навиштаҳо сипосгузorem.

Дар хатми навиштаҳои чанд андешаву дарҳости худро барои боз ҳам бештар гардидаи сатҳу сифати мақолаи матолиби муаллифон иброз доштанием, ки аз манфиат ҳоли нест. Дар мақолаҳо бояд андешаҳои наву тоза, пешниҳоди тарзу шеваҳои то ҷое намунавӣ омӯзандаи омӯзгорон ҳангоми гузаронидани машғулиятҳои таълимӣ, таҳлилҳои ҷидди масоили муҳталифи соҳа, нақли рангину диққатҷалбкунандаи яклаҳзаи фаъолияти омӯзгорону устодон ва амсоли инҳо дар меҳвар қарор дода шавад. Дар боби чашну санаҳои таърихӣ матлаб иншо намуда, аз суханони умумии борҳо гуфташуда худдорӣ бояд кард. Мутаассифона, аксари навиштаҳои ба истилоҳ «чашнию идона» маҳз ба хамин сабаб рӯи ҷопро надидаанд. Атрофи ҳаҷми мақолаҳо борҳо гуфтему дафъатан таъкид ва хотиррасон мекунем, ки навиштаҳои ихчам, мучаз, мушаххас ва ҳадафманд бояд бошанд. Вақти навиштан нишонани худро, омӯзгорони азиз, ба гунаи пурраю қомил сабт намоед, то ба қормандони нашрияи мушқил эҷод нашавад.

Бокӣ, ба шумо, ҳамкорони доимии нашрияи муваффақиятҳо орзу намуда, номаҳои тозаантронро интизорем!

Шодӣ РАҶАБЗОДА,
«Омӯзгор»

▶ ГИРОМИДОШТ

Забони давлатӣ ва истиқлоли миллӣ

Дар Донишгоҳи давлатии ҳуқуқ, бизнес ва сиёсати Тоҷикистон конференсияи илмӣ тахти унвони «Рушди забони давлатӣ дар солҳои соҳибистиклолии Ҷумҳурии Тоҷикистон» баргузор гардид. Дар конференсия олимону донишмандон, забоншиносон иштирок ва суханронӣ карданд. Ректори донишгоҳ, профессор Муъмин Шарифзода иштирокчиёни ҳамоиши илмӣ-ро ба ифтихори Рӯзи забони давлатӣ шодбош намуда, иброз дошт, ки ба ифтихори Рӯзи забони давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон

раёсати донишгоҳ бо ташкили конференсияи илмӣ бори дигар арзи эҳтиромӣ самимии аҳли донишгоҳро ба ин муқаддасот ифода месозад. Масоили забону фарҳанг ҷузъи ҷудонопазир ва руҳи муҳими сиёсати давлатӣ ба ҳисоб рафта, ба хотири рушду такомул бахшидани арзишҳои моддию маънавий ва гиromидошти руҳҳои муҳими давлатдорӣ пайваста тадбирҳои амалӣ андеша мешавад. Таҳия ва мавриди амал қарор гирифтани чандин санади муҳими давлатӣ, муқаррар шудани Рӯзи забони давлатӣ ва

ба феҳрасти чашнҳои умумимиллӣ ворид гардидаи он ба аҳли ҷомеа бори дигар истиқлолияти забон ва мақоми давлатӣ ёфтани онро таъкид мекунад.

Дар идомаи конференсия як зумра олимону забоншиносони кафедраи забони тоҷикии ДДХБСТ доир ба рушду нумӯ, таҳаввул ва тозагии забони тоҷикӣ изҳори андеша намуданд.

Нуъмон РАҶАБЗОДА,
Сино ҒАФУРИ,
шаҳри Хучанд

ЭЪТИБОР НАДОРАД

Шаҳодатномаи гумшудаи АБ №001298 дар бораи хатми синфи 9, ки онро соли 1997 гимназияи тоҷикӣ-русӣ ба номи А. С. Пушкини ноҳияи Рӯдакӣ ба Набиев Шерали Ғафурҷонович додааст, эътибор надорад.

Шаҳодатномаи гумшудаи ШТС №0075404 дар бораи хатми синфи 9, ки онро соли 2003 муассисаи таҳсилоти миёнаи умумии №10 ба номи Садриддин Айни ноҳияи Исмоили Сомонии шаҳри Душанбе ба Халикова Ширин Ҳакимовна додааст, эътибор надорад.

Сафробаҳши ҳаҳон омӯзгор аст.

ОМУЗГОР

Муассис: Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон

Почтаи электронӣ: p.omuzgor@maorif.tj
Сомонаи ҳафтанома: www.omuzgor-gazeta.tj

Сармуҳаррир
Ноилшоҳ НУРАЛИЗОДА

Ҳайати Р. САИДЗОДА, Э. НАСРИДДИНЗОДА, Н. САИД, Ҷ. ҚЎРАЗОВА, З. АБДУЛЗОДА, Л. АБДУЛҲОЛИҚЗОДА,
таҳрир: Ш. ХАЙРЗОДА, Ф. РАҶИМИЙ, А. МУРОДӢ (ҷонишини сармуҳаррир), Н. ОХУНЗОДА (қотиби масъул)

Суроға: 734025, ш. Душанбе, х. Айни - 126, Телефонҳо: қабулгоҳ – 225-81-55, ҷонишини сармуҳаррир – 225-81-58, қотибот – 225-81-57, муҳосибот – 225-81-61

«Омӯзгор» тахти рақами 0018/рз, аз 13.07.2015 дар Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон аз нав номнавис шуда, тахти рақами 0110005977 дар Кумитаи андозаи назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ба қайди давлатӣ гирифта шудааст. Нашрия ба хотири чандандешӣ маводе низ ба таъби мерасонад, ки идораи ҳафтанома метавонад бо муаллифон ҳамфикр набояд ва барои онҳо масъулият ба уҳда нагирад.

Навбатдори шумора

Н. ОХУНЗОДА

Ҳафтанома дар матбааи нашриёти комплекси «Шарқи озода» ба таъби расид. | Индекси обуна – 68850 | Адади нашр: 37160 | Нусаха | Тарроҳ: С. Ниязов | Ҳуруфчинон: С. Мӯсоева ва Д. Забирова

Навиштаҳо ва суратҳои ба идораи ҳафтанома воридшуда баргардонда намешавад. Идораи ҳафтанома навиштаҳои дар ҳаҷми на бештар аз 4 саҳифаи компютери андозан 14 (фосилаи 1,5) – и харфи Times New Roman Tj, қабул менамояд.